

Αντιφωνητής

Χωρίς να το μάθει ποτέ,
εδάκρυσε, ίσως γιατί
έπρεπε να δακρύσει,
ίσως γιατί οι συμφορές
έρχονται

Κ. ΚΑΡΥΩΤΑΚΗΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΠΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΕΝΤΥΠΟ ΓΝΩΜΗΣ

14 ΜΑΡΤΙΟΥ 2007

ΕΤΟΣ 9ο / ΑΡ. Φ. 216 / ΤΙΜΗ 1 €

**Ο ΣΑΒΒΑΣ ΚΑΛΕΝΤΕΡΙΔΗΣ
ΣΤΗΝ ΚΟΜΟΤΗΝΗ ΜΕ
ΤΟΝ «ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗ»!**

Μαζί του ο πρ. υπουργός κ.
ΣΤΕΛΙΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ
παρουσιάζει τό άγος του 1999
μά και τις προοπτικές του 2007
μέσα άπ' τό βιβλίο του Σ.Κ.
*«Παράδοση Ότζαλάν,
ή ώρα τής αλήθειας»*

**ΔΕΥΤΕΡΑ 26/3, ώρα 19:00,
Αμφιθέατρο Παπανικολάου**

**Οί 4 μητροπολίτες τής Θράκης
για τό σχολικό βιβλίο Ιστορίας**

Σέ μία κίνηση συμπαράταξης μέ τό καθολικό αίτημα του λαού, οί τέσσερεις μητροπολίτες τής Θράκης υπέγραψαν τό κείμενο διαμαρτυρίας προς τήν ύπουργό Παιδείας για τό άθλιο βιβλίο Ιστορίας τής Στ' Δημοτικού. Η διαμαρτυρία επικεντρώνεται στην νέα (και αυθαίρετη) άποσώπηση του θρακικού έλληνισμού από μέρους των συγγραφέων και έχει δημοσιευθεί στον «Α» πρό 45 ήμερών, ύπογεγραμμένη από τήν Πανελλήνια Όμοσπονδία Θρακικών Σωματείων, τόν «Αντιφωνητή», τόν Μορφωτικό Όμιλο Κομοτηνής, τήν ΕΛΜΕ Ροδόπης, τή Θρακική Εταιρεία, τήν Ενδοχώρα και τήν Εταιρεία Παιδαγωγικών Επιστημών. Σήμερα ή φωνή τής διοικούσας Εκκλησίας έρχεται προθύμως και όμοφώνως προς ένίσχυση εκείνων που βλέπουν τήν συστηματική διάβρωση τής συλλογικής αυτοσυνειδησίας μας και πασχίζουν να τήν άποτρέψουν. Να αναμένουν άπάντηση;

**Ρωμαίοι είστε
καί φαίνεστε!**

«Ρωμαία» και νεώτερη κατά 30 χρόνια φαίνεται να είναι ή περίφημη Νίκη τής Σαμοθράκης, κατά τόν λαμπρακότοπο in.gr και τόν έλληνικό Τύπο!!! Αύτά, καθώς γράφτηκε, «προκύπτουν» από πρόσφατη έρευνα τής καθηγήτριας του πανεπιστημίου Αθηνών κ. Όλγας Παλαγγιάς.

Δέν ξέρουμε τί ακριβώς είπε ή καθηγήτρια τής Αρχαιολογίας αλλά αυτόν τόν δημοσιογραφικό χαρακτηρισμό τής Απτέρου Νίκης ως... «Ρωμαίας» μόνο ένα άφασικό μαλάκιο (πού λέει και ό μέγας Ζουράρις) θά τόν άποτολμούσε! Τί Ρωμαία ρέ τενεκέδες, ποιά ρωμαϊκή γλυπτική; Κι αν άκόμη ή νέα χρονολόγηση μεταφέρει τήν πιθανολογούμενη κατασκευή του 30 χρόνια μετά (κάπου στο 160 π.Χ.), εισάγοντάς τήν στα χρόνια τής Ρωμαιοκρατίας, μιλάμε για έλληνική γλυπτική των ρωμαϊκών χρόνων κι όχι για ρωμαϊκή γλυπτική. Και ή έλληνική έπιγραφή στη βάση μέ τή λέξη «Ρόδιος» όπου βασίστηκε ή θεωρία τής προέλευσης του ύλικού; Έτσι χαρίζουμε τό κορυφαίο άριστούργημα τής έλληνιστικής τέχνης, τήν μεγαλύτερη διαφήμιση τής Σαμοθράκης και τό άγλάισμα του Λούβρου, στους άγροίκους κατακτητές του έλλαδικού χώρου; Αλλά αυτά μάλλον είναι ψιλά γράμματα για τά άγράμματα έΜΜΕσματα τής Τετάρτης Έξουσίας...

**Η Κομοτηνή τάσσεται μέ τό
οίκουμενικό αίτημα για δικαιοσύνη**

Ό εκπρόσωπος του Σίν Φέιν Aengus O Snodaigh, κάλεσε τήν κυβέρνηση να άρει τίς κυρώσεις σε βάρος των Παλαιστινίων και να τίς επιβάλει άμέσως στο Ισραήλ που όχι μόνο συνεχίζει τήν Κατοχή των Παλαιστινιακών έδαφών αλλά εξαπολύει μαζικές εισβολές σαν τίς πρόσφατες σε Νάμπλους, Ραμάλα, Τζενίν, όπου σκοτώνει, συλλαμβάνει, κλείνει σχολεία και νοσοκομεία και χρησιμοποιεί άμάχους Παλαιστίνιους ως ανθρώπινες άσπίδες (χαρακτηριστική ή περίπτωση τής 11χρονης Τζιχάν Ταντούς στις 28-2-07, στην παλιά πόλη τής Νάμπλους). Οί Ίρλανδοί ξέρουν τί θά πει «Κατοχή», δήλωσε τό Σίν Φέιν, παραπέμποντας στον άγώνα του IRA.

Οί Γερμανοί Έπίσκοποι 27 Καθολικών Μητροπόλεων που επισκέφθηκαν τά Παλαιστινιακά Έδάφη σε πρόσφατη έπταήμερη ειρηνευτική άποστολή, τρελλάθηκαν μέ όσα αντίκρυσαν εκεί. Ό έπίσκοπος Gregor Maria Hanke μίλησε για τό «Γκέττο τής Ραμάλλα», ό καρδινάλιος Joachim Meisner, Αρχιεπίσκοπος Κολωνίας, μιλώντας για τό Τείχος του Απαρτχάιντ είπε πως «κάτι τέτοιο άρμόζει σε ζώα, όχι σε ανθρώπους» κι ό έπίσκοπος Walter Mixa του Augsburg μίλησε για τά «σχεδόν ρατσιστικά

χαρακτηριστικά τής γκεττοποίησης που αντιμετώπιζουν οί Παλαιστίνιοι». Φυσικά οί δηλώσεις τους άποδοκιμάστηκαν έντονα από τόν Ντίτερ Γκράουμαν, αντιπρόεδρο του γερμανοεβραϊκού Συμβουλίου που έπιστράτευσε τίς γνωστές μπουρδες περί μοναδικότητας του Όλοκαυτώματος, άντισημισμού, κτλ κτλ.

Η πόλη τής Κομοτηνής, που έχει ύπογράψει πρωτόκολλο συνεργασίας μέ τή Νάμπλους, δέν θά μπορούσε παρά να συμπαρασταθεί, ειδικά στην πόλη αυτή, που ύφίσταται τήν χειρότερη μεταχείριση (βλ. φωτό). Έτσι, ό δήμαρχος

Δ. Κοτσάκης σε έπιστολή του στον όμολόγο του **Αντλί Γιαϊς** δηλώνει τήν αλληλεγγύη του στον δύσκολο άγώνα των Παλαιστινίων για έλευθερία και άξιοπρέπεια, εύχαριστεί τόν Παλαιστίνιο δήμαρχο για τά καλά του λόγια και προετοιμάζει τό έδαφος για μία έπίσκεψη που θά δρομολογήσει συγκεκριμένες μορφές συνεργασίας για τίς δύο πόλεις.

Μουφτής και ιεροδικαστής

Έρθαν και στην Κομοτηνή οί σεβαστοί επιστήμονες Ματθίας, Κτιστάκης, Τσιτσελίκης και Αλιβιζάτος, οί όποιοι έχουσε βάλει άμέτι mouхамέτι να άπελευθερώσουν (μέ τό ζόρι!) τίς μουσουλμάνες γυναίκες τής Θράκης από τή «σαρία». Να αφαιρέσουν δηλαδή από τούς μουφτήδες τίς ιεροδικαστικές άρμοδιότητες (και μαζί τό μεγαλύτερο κύρος τους), στερώντας κι από τήν πολιτεία ένα βασικό της έπιχείρημα υπέρ του διορισμού (κι όχι τής «έκλογής») του μουφτή.

Στη σχετική εκδήλωση του δικηγορικού συλλόγου Ροδόπης δέν παρέστη, φυσικά, ό μουφτής Μέτσο Τζεμαλί, εξηγώντας μέ έπιστολή του ότι στους όμιλητές δέν ύπήρχε κανένας γνώστης του ισλαμικού οικογενειακού δικαίου που θά τόνιζε τίς άγνωστες στο κοινό πρόνοιές του υπέρ των γυναικών. Κατά τά άλλα ακούστηκαν τά γνωστά περί σεβασμού τής πολιτισμικής παράδοσης (στο μουσείο;) μά και τής αναχρονικότητάς της (για ποιόν;), που μάς κάνουν να αναρωτηθούμε: Μά δέν μπορεί να γίνει μία άπλή ρύθμιση που θά εισάγει τήν προαιρετικότητα και να κλείσει τό θέμα; Και τό γεγονός ότι **όποιος ξένος διπλωμάτης μάς έρχεται τελευταίως ρωτά για τό ίδιο θέμα** τόν μουφτή είναι άπλή... σύμπτωση;

ΚΙΛΙΚΙΣ: Ημέρα της (Πόντιας) Γυναίκας

Εκδήλωση για τη θέση της γυναίκας κατά τη διάρκεια της γενοκτονίας των Ελλήνων του Πόντου διοργανώθηκε στο Κιλίκις το Σάββατο 10/3, με ομιλήτη τόν λέκτορα του ΔΠΘ Φάνη Μαλκίδη.

Η γυναίκα αποτέλεσε αφενός συγκεκριμένο στόχο του προμελετημένου εγκλήματος, λόγω του ειδικού της βάρους στην κοινωνία και την οικογένεια, αφετέρου ήταν αποδέκτρια όλων των επιπτώσεων της γενοκτονίας (χρηρεία, προσφυγιά, βιασμός...). Ο ομιλητής ανέφερε ότι «με τη στρατολόγηση, την εξορία, τα τάγματα εργασίας, τα στρατόπεδα συγκέντρωσης και άλλες μεθόδους, οι νεοτουρκικές και κεμαλικές ομάδες δολοφονούσαν τους άνδρες. Πίσω στις εστίες έμεναν ως σπηρίγματα της οικογενειακής

και κοινωνικής ζωής οι γυναίκες, έχοντας να προστατεύσουν παιδιά και ηλικιωμένους και να διατηρήσουν ένα ελάχιστο επίπεδο διαβίωσης - επιβίωσης. Μετά τη δολοφονία των ανδρών, οι γυναίκες απετέλεσαν το κομμάτι εκείνο του πληθυσμού, πάνω στο οποίο κάθε χτύπημα θα επέφερε σημαντικό πλήγμα συνολικά στην εθνική ομάδα. Η γυναίκα είναι η πηγή της ζωής, κάθε δολοφονία στερούσε από τον Ποντιακό Ελληνισμό τη βιολογική του συνέχεια. Όπου δεν μπορούσε να γίνει αυτό, υπήρχε ο βιασμός, και ο καρπός της αγάπης, του έρωτα, των πιο ωραίων ανθρώπων συναισθημάτων, η μητρότητα και η οικογένεια, μετατρέπονταν σε ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη, σε παντοτινή υπενθύμιση του εγκλήματος. Παράλληλα υπήρχε ο βιασμός των εγκόμων και μετέπειτα η δολοφονία μητέρας και εμβρύου, υπήρχε ο εγκλεισμός χιλιάδων γυναικών σε τουρκικά σπίτια. Άλλες γυναίκες αναγκάστηκαν να παραδώσουν στους Πόντιους αντάρτες τα βρέφη τους ώστε το κλάμα τους να μη τους προδώσει στους διώκτες τους (π.χ. στη Σάντα τον Σεπτέμβριο του 1921). Τέλος, υπήρξε μία ομάδα γυναικών που κάτω από ιδιαίτερα πιεστικές συνθήκες, έχασε τη θρησκευτική και εθνική της ταυτότητα και οδηγήθηκε για πάντα στο σκοτάδι της άγνοιας της καταγωγής και της προέλευσής της. Ενδεικτικές καταγραφές Ελληνόφωνων, μουσουλμάνων ή / και κρυπτοχριστιανών γυναικών υπάρχουν μέχρι σήμερα.

Ο επίλογος της μαζικής δολοφονίας, εξουτελισμού, εξανδραποδισμού, χειραγώγησης των γυναικών γράφτηκε στην Ελλάδα και σε άλλα μέρη της προσφυγιάς. Η Πόντια ήταν πλέον μία μαύρη, στην ψυχή και στην εμφάνιση, φιογούρα, η οποία έφαχνε τους αγνοούμενούς της στην Ελλάδα (με τον Ερυθρό Σταυρό), τους εναπομείναντες συγγενείς της στον Πόντο (εξισλαμισμένοι) και θρηνούσε τους νεκρούς της.»

Την εκδήλωση έκλεισε το θαυμάσιο χορευτικό της Ένωσης Ποντίων ν. Κιλίκις «Οι Αργοναύτες».

ΕΥΕΛΙΚΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ Γ' ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΣ

Ψάχναμε έναν τρόπο να βελτιώσουμε την ποιότητα ζωής του. Ήταν σκυμμένος – με προτροπή μας – πάνω απ' το λούκι. Θέλαμε να καθαριστεί μα ήταν τόσες οι αναθυμιάσεις του, τέτοια η δυσωδία, που ζαλίστηκε, έχασε τις αισθήσεις του και βρέθηκε ο Λουκάς στο λούκι εγκλωβισμένος. Προς στιγμή ανησυχίασε γ' αυτόν και για μας – δεν έπρεπε να μας χαρακτηρίσουν ανάλητους, να πούνε ότι τον σπρώξαμε βαθύτερα – Μα προσαρμόστηκε τόσο τέλεια στο λούκι ο Λουκάς Χώρεσε επιδεικνύοντας μεγάλη ευελιξία σ' ένα τόσο στενό σωλήνα ώστε αποφασίσαμε τελικά να τον αφήσουμε εκεί.

(Ακόμη κι αν η είσοδος του Λουκά στο λούκι δεν οφείλεται σε δική του ευελιξία αλλά στην παμφάγα ευελιξία του λουκιού, ένα τόσο ευέλικτο Σύστημα θα 'ταν λάθος να τροποποιηθεί' δεν χωρά άλλη επιλογή απ' το να παραμείνει σεβαστό.)

Γιάννης Στρούμπας

Πετρέλαια, οπίσθια, και ο ομφαλός της γης

Η έκταση των συζητήσεων για το θέμα της εξόρυξης των πετρελαίων, και τα στοιχεία που βγαίνουν στην επιφάνεια, δεν αφήνουν πλέον καμιά αμφιβολία: Στα ανοικτά της Κύπρου υπάρχουν τεράστια αποθέματα πετρελαίου και φυσικού αερίου, ικανά να βάλουν την Κύπρο στον χάρτη των πετρελαιογαγών χωρών. Όσο λοιπόν κι αν η κυβέρνηση αποφεύγει επιμελώς να απαντήσει στις τουρκικές προκλήσεις, το σίγουρο είναι ότι δεν θα μπορεί επ' άπειρον να αποφεύγει τα αναπόφευκτα. Από την στάση της στο θέμα των πετρελαίων θα κριθεί τελικά, όχι μόνον αν θα εκμεταλλευτεί η Κύπρος τον φυσικό της πλούτο, αλλά και κατά πόσο η Κύπρος θα συνεχίσει να θεωρείται ένα κυρίαρχο κράτος, που μπορεί να λαμβάνει μόνο του τις αποφάσεις του.

Με βάση τα όσα αποκάλυψε με έγγραφο ντοκουμέντο η εφημερίδα «Σημερινή» στο ρεπορτάζ της στις 25.2.07 οι βρετανοί αποικιοκράτες γνώριζαν για την ύπαρξη κοιτασμάτων πετρελαίου από το 1936. Αυτό και μόνο το στοιχείο, καταρρίπτει τα όσα ατεκμηρίωτα εκστόμιζαν κατά καιρούς τα ιερά τέρατα της πολιτικής στην Κύπρο, προσπαθώντας να κατακεραυνώνουν τους αντιτιθέμενους στην υποχωρητική πολιτική τους: «... συμπεριφέρονται κάποιοι ωσάν να είναι η μικρή Κύπρος ο ομφαλός της γης...» «... η Κύπρος είναι μια σπιθαμή γης, δεν φαίνεται καν στον παγκόσμιο χάρτη...», «... κανείς δεν ξέρει που είναι η Κύπρος...».

Με περισπούδαστο, γεμάτο ειρωνεία ύφος, πάσχιζαν ανέκαθεν να πείσουν, ότι η Κύπρος, εκτός από μικρή, είναι και ασήμαντη (για να κάμψουν την αγωνιστικότητα, και να στηρίξουν την ηττοπαθή πολιτική τους)..

Προέκυψαν όμως κι άλλα, πιο πρόσφατα, που αποδεικνύουν την πλήρη διάψευση τους. Είναι η άνευ προηγουμένου προσπάθεια, που αναλήφθηκε από τα Ηνωμένα Έθνη (υποτίθεται), για την 'επίλυση' του Κυπριακού με βάση το σχέδιο Ανάν, και αυτά που βγήκαν στην επιφάνεια για τα 'χωρικά ύδατα' των αγγλικών βάσεων (με την υπογραφή της 'λύσης' εκτός από το ότι παραδίδαμε την Κύπρο στην Τουρκία, θα παραδίδαμε τα πετρέλαια μας στους Άγγλους).

Δεν χρειάζεται να είναι κανείς ειδήμων στα γεωπολιτικά συμφέροντα, για να αντιληφθεί ορισμένα πράγματα. Η Κύπρος δεν είναι ο ομφαλός της γης. Είναι όμως ο ομφαλός της μέσης Ανατολής. Γεωγραφικά, βρίσκεται στο σταυροδρόμι των ηπείρων, και όπως διδάσκει η ιστορία, ανέκαθεν με τεράστια στρατηγική σημασία. Είναι το αβύθιστο αεροπλανοφόρο, όπως συνηθίζεται να λέγεται, κοντά στην νεοραλική περιοχή των πετρελαίων. Επιπλέον, είναι σύγχρονο κράτος, μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με ακμάζουσα οικονομία, με αξιόπιστο χρηματοπιστωτικό σύστημα, εξελισσόμενο σε διεθνές κέντρο επενδύσεων, με ψηλό βιοτικό και μορφωτικό επίπεδο. Εκτός αυτών, προκύπτει ότι είναι και μια χώρα, πλούσια σε κοιτάσματα πετρελαίου.

Δεν νομίζω λοιπόν ότι αιθεροβατούμε αν πούμε ότι ο ρόλος της Ευρωπαϊκής

Τουρκία και Ε.Ε.

Εκδήλωση για την ένταξιακή πορεία της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση πραγματοποιήσε η Παγκύπρια Ένιαία Οργάνωση Φοιτητών, την Πέμπτη 8 Μαρτίου, στην αίθουσα της Κεντρικής Δημοτικής Βιβλιοθήκης Θεσσαλονίκης. Στην εκδήλωση μίλησαν οι Στέλιος Παπαθεμελής, Γιώργος Καραμπελιάς και Φάνης Μαλκίδης.

Ο Γ. Καραμπελιάς έκανε μία εισαγωγή στην κατάσταση που επικρατεί παγκοσμίως και έθεσε κάποια ερωτήματα σχετικά με την πορεία της Τουρκίας στην ΕΕ. Επίσης αναφέρθηκε στον ρόλο της Ρωσίας, καθώς και στον βαλκανικό πόλο που θα έπρεπε να δημιουργηθεί μέσα στην ΕΕ. Καταλήγοντας πρότεινε την διενέργεια

δημοψηφίσματος στην Ελλάδα για την ένταξη ή μη της γειτονικής χώρας.

Ο Φ. Μαλκίδης, αφού επισήμανε την απουσία ουσιαστικής συζήτησης στην Ελλάδα για το ζήτημα, αναφέρθηκε στις θετικές και αρνητικές θέσεις που υπάρχουν στην Ευρώπη, στην Τουρκία και στην Ελλάδα και έκλεισε την ομιλία του τονίζοντας την αναγκαιότητα ουσιαστικής γνώσης, πολιτικής και επιστημονικής για την Τουρκία και ειδικότερα σε σχέση με την μελλοντική της ένταξη στην ΕΕ.

Ο Στ. Παπαθεμελής αφού έκανε μία ιστορική αναδρομή στο ζήτημα, αναφέρθηκε στις ελληνικές θέσεις για την ένταξη της Τουρκίας στο ευρωπαϊκό οικονομικό και τόνισε τη σημασία που έχει αυτό το έργο τόσο για την Ελλάδα

Κύπρου είναι πλέον αναβαθμισμένος. Αν όμως αυτό δεν αξιοποιηθεί, και αν οι ηγέτες δεν αλλάξουν γραμμή πλεύσης, η Κύπρος (αλλά και η Ελλάδα), χάνει τις τελευταίες της ελπίδες για να ορθοποδήσει. Εξυπακούεται ότι η πορεία του Κυπριακού συνδέεται άμεσα με τους χειρισμούς που θα γίνουν στο θέμα των πετρελαίων. Μέσω των προκλήσεων, η Τουρκία επιχειρεί με την γνωστή μέθοδο της τρομοκρατίας, να απαγορεύσει την ανόρυξη του πετρελαίου. Πως απαντά ο ελληνοισμός; Μας έρχεται στον νου η ρήση του Κωνσταντινουπολίτη σύμβουλου του Ελευθέριου Βενιζέλου (ειπώθηκε στις διαπραγματεύσεις της Λωζάνης): «Εάν δείξεις στον Τούρκο τον ανδρισμό σου, επιδεικνύει τα οπίσθιά του. Αν του δείξεις τα οπίσθιά σου, δείχνει τον ανδρισμό του».

Και σήμερα, αν ο Ελληνοισμός συνεχίσει να απαντά στις προκλήσεις με επίδειξη των οπισθίων του, σύντομα θα βρεθεί ενώπιον νέων δυσάρεστων εξελίξεων. Αν δηλαδή υποκύψουμε στα 'CASUS BELL' των Τούρκων (το ίδιο ισχύει δυστυχώς για την Ελλάδα με τα πετρέλαια του Αιγαίου), θα πείσουμε διεθνώς ότι είμαστε έθνος που δεν μπορεί να ασκήσει κυριαρχικά δικαιώματα (ένα «έθνος προτεκτοράτο»). Σε τέτοια περίπτωση, πώς να μην αξιώνει η Τουρκία την διάλυση της Κυπριακής Δημοκρατίας, και την μοιρασιά στο Αιγαίο; Απευχόμαστε μια τέτοια εξέλιξη, που θα τροφοδοτήσει την βουλμία της Τουρκίας, που θα μας δείξει, τι άλλο, τον ανδρισμό της.

Πανίκος Ελευθερίου,
Άσσια – Κατεχόμενη Αμμόχωστος

όσο και για την ίδια την Τουρκία. Η εκδήλωση, την οποία παρακολούθησαν εκατοντάδες πολίτες της Μακεδονίας και της Θεσσαλονίκης ειδικότερα, έκλεισε με συζήτηση, ή οποία ανέδειξε περαιτέρω πτυχές του ζητήματος. Δέν θά πρέπει να μας διαφύγει η έντυπια προσεύληση του κόσμου στις πρόσφατες εκδηλώσεις τέτοιου τύπου και περιεχομένου. Φαίνεται ότι μία μερίδα, τουλάχιστον, του πατριωτικού χώρου δεν αναπαύεται με την κατεστημένη παραπληροφόρηση και άναζητα διέξοδο. Ενδεχομένως τό εκλογικό έγχειρημα του Στ. Παπαθεμελή να δώσει άλλη μιά διέξοδο στον κόσμο αυτόν.

ΤΑ ΤΟΞΙΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

Συνέχεια από τη σελίδα 8

Άντε τώρα και στο Μέγαρο Μουσικής! Μόνο στο Ηρώδειο να μην πάς, έ; Όχι τίποτ' άλλο δηλαδή, αλλά θά μάς ξυπνήσει πάλι και τό γαμάτο για κείνα τ' αήνια που γλιτώσαν απ' τόν Ηρώδη...

ΕΙΔΙΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ «ΑΠΟ ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΕΡΝΑΣ, ΓΙΑΤΙ ΚΑΛΕ ΔΕΝ Μ' ΑΓΑΠΑΣ»

Βραβείο παρηγοριάς επίσης προσωποπαγές και διή γιωρακοπαγές, απονέμεται στον άρχηγό του ΠΑΣΟΚ, εξαιτίας της στεναχώριας του που δέν τόν αγαπάει ό ελληνικός λαός. Τί γίνεται, σου λέει, από τη μία εγώ που και καλό παιδί είμαι και προσπαθώ φιλότιμα, απ' την άλλη ό χοντρος που όλη μέρα κάθεσαι και τ' άκανε παντού μαντάρα και άντι να κλείνει όλο κι άνοίγει εκείνη ή ρημαδοφαλίδα. Μά γιατί με μισούν οί άτιμοι; Τί τους έκανα; Τίποτε δέν τους έκανες βρε άγόρι μου! Και ίσα-ίσα, στην πραγματικότητα όλοι σε συμπαθούν! Και για ότιδήποτε άλλο, όλοι θά έτρεχαν να σε βοηθήσουν! Και καινούργιο τσάφ-τσούφ θά σου έφερναν και Γιου-γκι-ό και παπάκι για τη μπανιέρα και καινούργια παπά, αλλά και λαμπριάτικη λαμπάδα με φιόγκο και κάποιο απ' τ' αγαπημένα σου τερατοκουκλάκια (Πόκεμον, Αθανασάκης, Μαριλίτσα)! Μόνο για να σε βγάλουνε πρωθυπουργό τους έχουν ένα μικρό πρόβλημα. Έ, είπαμε! Καλόψυχοι-καλόψυχοι, αλλά τελικά έχει και ή φιλανθρωπία τ' όρια της...

Ο ΕΞ ΑΠΟΒΑΗΤΩΝ (Δυστυχώς) ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Αντιφωνητής

Δεκαπενθήμερο Πανθηρακικό
Έντυπο Γνώμης
Διεύθυνση: Κ. Καραθεοδωρή 15,
691 00, Κομοτηνή
Τηλέφωνο: 25310 81537
Τηλεμοιότυπο: 25310 81536
Ηλ. διεύθυνση: karaiskk@otenet.gr
www.antifonitis.gr

Κωδικός 1380

Έκδοση του σωματίου
ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ
Υπεύθυνος κατά τόν νόμο:
Καράϊσκος Κώστας
Συντάσσεται από επιτροπή
Έκτύπωση: ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΡΟΔΟΠΗΣ Α.Ε.

Ετήσια συνδρομή:
Ιδιωτών 25 €
Εξωτερικού, συλλόγων, οργανισμών,
κλπ: 50 €

Άριθμοί λογαριασμών:

EUROBANK 306-0100211038
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ 779/603135-81

Ανα-γνώσεις

Νέα άθλα Τάσσου Παπαδόπουλου και Κυπριακών Ελλήνων

Ο «Φιλελεύθερος» (1-3) γράφει για την γαλλοκυπριακή άμυντική συνεργασία που έκανε την Τουρκία να φρίξει:

«Κύπρος και Γαλλία υπέγραψαν συμφωνία αμυντικής συνεργασίας, η οποία καλύπτει ευρύτατο φάσμα τομέων και δίνει νέα προοπτική στις σχέσεις των δύο χωρών. Την συμφωνία υπέγραψαν στο Παρίσι, ο υπουργός Εξωτερικών, Γιώργος Λιλλήκας και η Γαλλίδα υπουργός Αμυνας, Μισέλ Αλλιό - Μαρί. Η Γαλλίδα υπουργός ανέφερε ότι η συμφωνία προνοεί μεταξύ άλλων, την ανταλλαγή επισκέψεων στρατιωτικών, τη διεξαγωγή κοινών ασκήσεων και την δυνατότητα συνεργασίας για αντιμετώπιση κοινών κινδύνων. Όπως αναφέρεται στο σημερινό κύριο θέμα του Φιλελευθέρου, η Λευκωσία επιλέγει έναν ισχυρό εταίρο της Ε.Ε., ο οποίος θα παρέχει στήριξη «στις δύσκολες στιγμές» και το Παρίσι επανέρχεται στην περιοχή της Μέσης Ανατολής μέσω ενός σταθεροποιητικού και στρατηγικού σύμμαχου.

Η εξέλιξη αυτή πρέπει να θεωρείται και ένα μήνυμα προς τους Αγγλοαμερικανούς, που θέλουν να κάνουν αποκλειστικά κουμάντο στο νησί, αλλά και προς τους Τούρκους. Η κρίση στο Λίβανο, πέρσι, έχει επισπεύσει τις διεργασίες και έχει ουσιαστικά κωδικοποιήσει τη συνεργασία. Η Κύπρος αποτέλεσε κομβικό σημείο και σημαντική βοήθεια στις προσπάθειες των ειρηνευτικών αποστολών. Όπως συναφώς προκύπτει από τα συμφωνηθέντα, μεταξύ άλλων, θα αναβαθμισθούν οι διευκολύνσεις που παρέχει από την κρίση στο Λίβανο και εντεύθεν η Κυπριακή Δημοκρατία στη Γαλλία, στη στρατιωτική βάση «Ανδρέας Παπανδρέου». Η συμφωνία, περιέχει συνεργασία στα θέματα εκπαίδευσης και ανταλλαγής πληροφοριών, σε θέματα κοινών ασκήσεων, της γεωστρατηγικής ανάλυσης και την παροχή ναυτικής προστασίας, ιδίως κατά της λαθρομετανάστευσης.»

Γελιώς άγραμματοι, χυδαίως άνελληνιστοι

Ο Στάθης Σ. στην «Ελευθεροτυπία» (1-3) για τυχαίο παράδειγμα άθλιου μισελληνικού λόγου, του δημοσιογράφου Γιώργου Γιαννουλόπουλου:

«...Στο άρθρο του χθες (Τετάρτη 28.11.2007), θέλησε να λάβει μέρος στον διάλογο περί το βιβλίο της Ιστορίας της ΣΤ' Δημοτικού, παρ' ό,τι, όπως ο ίδιος δηλώνει, δεν το έχει διαβάσει!!! Μικρό το κακό. Όμως ο κ. Γ.Γ. στηρίζει την άποψή του, ότι η Ιστορία πιθανόν να μην είναι αυτό που νομίζουμε, στην πρόσφατη έκθεση με αναπαραστάσεις αρχαίων αγαλμάτων όπως ήταν στην αρχική τους μορφή, δηλαδή χρωματιστά. Για κάποιον μυστήριο λόγο ή τέλος πάντων κάποιον λόγο που εμένα μου διαφεύγει, ο κ. Γιαννουλόπουλος νομίζει ότι αυτό είναι μια πρόσφατη... ανακάλυψη της επιστήμης, μάλιστα κάτι σαν... «ανακοίνωση». Αναβιβάζει έτσι την άγνοιά του σε κανόνα της γνώσης των άλλων και με πάθος νεοφωτιστού εκστρατεύει σε διάφορες σκέψεις και συλλογισμούς για το «είναι» και το «φαινόσθαι» στην Ιστορία.

(...) Όμως αυτό είναι το λιγότερο. Χρειάζεται να έχει κανείς βροντώδη άγνοια για την ίδια του την άγνοια, αν αποφαίνεται ότι όσοι διακρίνουν ή διακριβώνουν συνέχεια στους Έλληνες και τη γλώσσα τους, πιστεύουν ότι «η ταυτότητα του Έλληνα δεν υπόκειται στον ιστορικό χρόνο». Ακριβώς επειδή η ταυτότητα των Ελλήνων υπόκειται στον ιστορικό χρόνο, όπως άλλωστε των Εβραίων, των Κινέζων, των Τούρκων και όλων, η διερεύνηση της εξέλιξης ή της διακοπής αυτής της ταυτότητας μπορεί να βασίζεται μόνον στα ευρήματα και την επιστημονική έρευνα, όχι στα ιδεολογήματα, στα άνευ αποδείξεως συμπεράσματα ούτε στις ιδεοληψίες.

Πολύ περισσότερο δεν μπορεί να βασίζεται σε σκιάχτρα, αφορισμούς και δαιμονοποιήσεις. Το τρυκάκι είναι απλό (κι ανατριχιαστικό): βάζεις στο στόμα κάποιου πράγματα που δεν λέει κι έτσι του... απαντάς κατά το δοκούν. Προσέτι του κοτσάρεις και δυο - τρεις ετικέτες για «εθνικόφρονα Ιστορία» ή «ελληνοκεντρισμό» και τον καθαρίζεις. (...) Το θέμα της συνέχειας ή της ασυνέχειας (εν προκειμένω των Ελλήνων, αλλά και όλων των εθνών καθ' οίον πολιτικό προσδιορισμό λαμβάνει η έννοια «έθνος» ανά τους αιώνες και τους τόπους) απαιτεί έρευνες και επιχειρήματα, τα οποία συχνά έχουν εκτεθεί, κι όχι μόνον επαγωγικούς συλλογισμούς. Ο κ. Γιαννουλόπουλος, παρ' ό,τι στο κείμενό του σε καμιά έρευνα δεν στέκει, ουδέ ένα έστω συνακόλουθο επιχειρήμα επικαλείται, κατηγορεί τους εναντίους του ακριβώς γι' αυτό: ότι δεν έχουν επιχειρήματα. Υπεράγαν! Ενώ ο συλλογισμός του είναι μόνον επαγωγικός με κίνδυνο να βρέξει στη γωνία της ράβδου, ενώ δεν μπαίνει στον κόπο να φοβηθεί ογκώδη κι έγκυρη υπερδισχλιετή βιβλιογραφία, καταλήγει να αφορίζει για «αλαζονεία» και «γελιότητα» όσους δεν διακρίνονται απ' τη δική του άγνοια.

Το πράγμα έχει παρατραβήξει. Το επίπεδο της συζήτησης περί τα ελληνικά γράμματα και πράγματα έχει ξεπέσει. Ίσως αυτό να επιδιώκεται. Αυτό το παράδοξο κόμπλεξ ορισμένων με την ταυτότητα των νεοελλήνων (αλλά και άλλων εθνών) εξηγείται πολιτικώς, αλλά δεν παύει να είναι πλέον αποκρουστικά λιποβαρές. Πριν κατηγορήσει για «γελιούς» τους άλλους ο κ. Γ. Γιαννουλόπουλος, ας μάθει πρώτα πώς έβαφαν τα αγάλματά τους οι Έλληνες, ας διαβάσει λίγο (δεν θέλει πολύ) απ' τους εκατοντάδες Βυζαντινούς συγγραφείς να ξεστραβωθεί (τουλάχιστον για το πώς πραγματεύθηκαν λεπτές έννοιες όπως η «ιδεολογία της Ιστορίας»). Κι ύστερα ας μας πει «σπτερικούς» και «αστείους». Θα το σεβαστούμε και θα ψαχτούμε. Όμως ας μην ασχισμονεί ανέξοδα, όπως επί μακρόν πράττει, διότι ανέξοδα πια δεν θα είναι.»

Κι όμως, πρωτεύουμε!

Στην «Καθημερινή» (8-3) ή έλλιδοφόρα είδηση για την έρευνα στη χώρα μας:

«Το βραβείο Ντεκάρτ για την έρευνα, το λεγόμενο και «ευρωπαϊκό Νομπέλ», κατέκτησε φέτος η ερευνητική ομάδα HYDROSOL, που συντονίζεται από Έλληνες ερευνητές του Εθνικού Κέντρου Ερευνας και Τεχνολογικής Ανάπτυξης/Ινστιτούτο Χημικών Διεργασιών της Θεσσαλονίκης. Το HYDROSOL μοιράστηκε το βραβείο με ένα πρόγραμμα για τη δημιουργία υπερεξελιγμένου συστήματος τηλεσκοπίων και το πρόγραμμα APOPTOSIS, που μελέτησε τον κυτταρικό θάνατο. Είναι η δεύτερη συνεχής χρονιά που επιστήμονες από τη χώρα μας κατακτούν την κορυφή των ερευνητικού «Πάνθεου» της Ευρώπης (πέρσι ήταν οι ομάδες των Κόστα Σούκουλη από το ΙΤΕ Κρήτης και Ιωάννη Σεραδάκη από το ΑΠΘ). (...) Σε μια ξεχωριστή τελετή χθες στις Βρυξέλλες απονεμήθηκε στον συντονιστή της ομάδας HYDROSOL, δρα Θανάση Κωνσταντόπουλο, το βραβείο, το οποίο συνοδεύεται από χρηματικό έπαθλο 333.333 ευρώ. (...) «Η δική μας καινοτομία ήταν κυρίως στην πρωτότυπη και αποτελεσματική κατασκευή του αντιδραστήρα, ο οποίος είναι ο πρώτος ηλιακός αντιδραστήρας υδρογόνου παγκοσμίως» είπε ο δρ. Κωνσταντόπουλος.»

Τανέρ Ακσάμ: Ούτε στις ΗΠΑ βρήκε ήσυχία!

Ο Τανέρ Ακσάμ έπισκέπτης καθηγητής στο Πανεπιστήμιο της Μινεζότα (και στο εκεί Κέντρο για το Όλοκαύτωμα και τις Σπουδές Γενοκτονίας) ως ειδικός επί της Αρμενικής Γενοκτονίας, κρατήθηκε στο Μόντρεαλ από τις καναδικές Αρχές πρό ημερών για περισσότερες από τέσσερις ώρες κατηγορούμενος για... τρομοκρατία!

Ο Ακσάμ είχε προσκληθεί να μιλήσει σε ένα συνέδριο για τα ανθρώπινα δικαιώματα στη Νομική Σχολή του Πανεπιστημίου Mc Gill. Καθώς ανακρινόταν τού τηλεφώνησε ο Ιρανός καθηγητής Payam Akhavan που τον είχε καλέσει, και με την μεσολάβηση Καναδών κυβερνητικών παραγόντων ο Τούρκος καθηγητής αφέθηκε ελεύθερος.

Δέν ήταν η πρώτη φορά που ο Ακσάμ βρίσκει προβλήματα από την τουρκική δράση στις ΗΠΑ. Ο ίδιος μιλά για μία εκστρατεία που έχει εξαπολύσει εναντίον του ή χώρα του χρησιμοποιώντας υπερεθνικιστές Τούρκους του έξωτερικού. Την πρώτη φορά ήταν στο Πανεπιστήμιο της Νέας Υόρκης όταν κάποιος όμοιοθνης του φασίστας μοίρασαν φέιγ βολάν στά όποια ο Ακσάμ χαρακτηριζόταν «τρομοκράτης», υπεύθυνος για θανάτους Αμερικανών στην Τουρκία! Τό ίδιο συνέβη και τόν Δεκέμβρη στη Νομική Σχολή Benjamin N. Cardozo. Τότε όμως οι οργανωτές είχαν ειδοποιηθεί ότι ετοιμάζονται διαδηλώσεις που θά διέλυναν τό συνέδριο. Οί χορηγοί τού συνεδρίου τηλεφώνησαν στό τουρκικό Προξενείο τού Μανχάταν και τήν έπομένη ένας υπάλληλος τού Προξενείου τούς πήρε για νά τούς καθησυχάσει ότι τίποτε δέν θά συμβεί. Καί όντως δέν συνέβη!

Γενικά τό τουρκικό κράτος έχει πετύχει νά

κάνει τή ζωή δύσκολη στόν αὐτοεξόριστο Τούρκο ιστορικό. «Έχω υποχρεωθεί νά άκυρώσω πέντε εμφανίσεις μου σε διεθνή ακαδημαϊκά συνέδρια», λέει ο ίδιος. «Μέ τό πρόσχημα τής έλευθερίας τού λόγου κάποιες ομάδες μου προκαλοῦν μεγάλη φυσική και ύλική ζημία. Μου είναι πολύ δύσκολο νά κάνω τή δουλειά μου».

Δέν είναι βέβαια έκπληξη ή αντιμετώπιση τού Ακσάμ από τό τουρκικό κράτος. Είναι όμως άκρως διδακτική ή ιστορία της, μέ τίς μεθοδεύσεις «λαϊκών διαμαρτυριών» πέραν τού Ατλαντικού! Φανταστείτε τί μπορεί νά γίνει κάπου πολύ κοντύτερα του...

Η Βενεζουέλα εξάγει ... Τσάβες

Όσο περιόδευε ο Μπούς στη Λατινική Αμερική, τό ίδιο έκανε κι ό... Τσάβες. Μέ τή διαφορά ότι τόν πρώτο συνόδευαν μαζικές διαδηλώσεις όργης (π.χ. οί τεράστιες στην Ουρουγουάη) και τόν δεύτερο θριαμβευτικές συγκεντρώσεις. Νά φωνάζει λ.χ. έλευθερία ή θάνατος και νά αποθεώνεται από 40.000 κόσμο στην Αργεντινή! Υπάρχει έλπίδα!

Έξ οικείων ό «λίβελλος»

Τήν ιστορία τού τολμητή ραββίνου και καθηγητή ιστορίας Αριέλ Τοάφ (φωτογραφία), γιού τού ραββίνου τής Ρώμης, που αποκάλυψε σε βιβλίο του ότι οί Ασκενάζι Έβραιοί τής βόρειας Ιταλίας κατά τόν Μεσαίωνα άπήγαγαν και θυσίαζαν μωρά Χριστιανών, και χρησιμοποιούσαν τό αίμα τους για τελετές, φυσικά τήν μάθαμε πολύ πριν τήν γράψουν τά κατεστημένα ΜΜΕ. Είπαμε όμως νά μήν τή αναπαράξουμε, νά μήν... πολυπροκαλοῦμε τά άφεντικά.

Τό πράγμα όμως πήρε διαστάσεις, ό δήθεν «λίβελλος τού αίματος» προερχόταν τώρα έξ ιδίων κι έτσι δέν μπόρεσαν νά τό πνίξουν δόντως. Φυσικά και υποχρεώθηκε ό Τοάφ νά μαζέψει τό «Πάσχα τού Αίματος» για νά... «επανεξετάσει τά έπίμαχα σημεία του». Βεβαίως και ζητήθηκε μέσα στην Κνεσέτ ή άποπομή τού από τό Πανεπιστήμιο Μπάο Ιλάν τού Τελ Αβίβ (και ή δική του!). Έννοείται ότι προκλήθηκε τόσος θόρυβος που καλύφθηκε τελικά τό πραγματικό συμβάν μέ τίς αντιδράσεις που τό ακολούθησαν. Έμεις που δέν ξιπαζόμαστε μέ τίς έβραϊκές αντιδράσεις ανά τόν κόσμο (ΗΠΑ, Ιταλία, Ισραήλ...) και δέν ξέρουμε αν πρόκειται για κάτι τεκμηριωμένο ή όχι, περιοριζόμαστε νά σημειώσουμε τό τί βρήκε ψάχνοντας ό καθηγητής Τοάφ:

Παραμονή τού Πάσχα τού 1475 στην

ιταλική πόλη Τρέντο, μέλη τής έβραϊκής κοινότητας άπήγαγαν και δολοφόνησαν ένα δίχρονο χριστιανόπουλο, τόν Σιμόν, και χρησιμοποίησαν μετά τό αίμα του για τελετουργικούς λόγους. Τό πτώμα βρέθηκε στό κελάρι έβραϊκού σπιτιού και ό έπίσκοπος τής πόλης καταδίκασε τούς ιδιοκτήτες τού σπιτιού. Η έβραϊκή κοινότητα διαμαρτυρήθηκε στόν Πάπα Σίξτο τόν 4ο ότι τό παιδί τό σκότωσαν Χριστιανοί και ρίξαν τό κρέμα στους Έβραίους. Έκείνος τότε συγκρότησε έπιτροπή 6 καρδιανάλων, υπό τόν κορυφαίο νομικό τού Βατικανού, που εξέτασε τήν υπόθεση: οί κατηγορούμενοι όμολόγησαν και ξανακαταδικάστηκαν. Όλος ό φάκελος βρίσκεται στό αρχείο τού Βατικανού, τό όποιο όμως από τό 1965 και έντεύθεν συμμορφώθηκε μέ τήν πολιτική όρθότητα που επιβάλλει ή σιωνιστική ισχύς διεθνώς: Έχοντας δεχθεί πώς δέν υπάρχει έβραϊκή ευθύνη για τή... Σταύρωση τού Ιησού, δέν θά κολλούσε στόν Σιμόν από τό Τρέντο! Αποφασίστηκε πώς οί όμολογίες τών δραστών έλήφθησαν μέ βασανιστήρια, άρα δέν έχουν άξία, και έκλεισε ή υπόθεση. Έλα όμως που ό Τοάφ άνακάλυψε στις όμολογίες μέσα τελετουργικό τών Ασκενάζι άγνωστο στους Έβραίους τής Ιταλίας, και σφόδρα άντιχριστιανικό, που δέν μπορεί νά τό γνώριζαν οί άνακριτικές Αρχές από άλλου! Μάλιστα βρήκε κι άλλες άρκετές περιπτώσεις θυσίας παιδιών που «τό αίμα τους έβαφε τον βωμό ενός Θεού ό όποιος έπιστεῦετο ότι έπρεπε νά όδηγηθεί, ένιστε νά σπρωχτεί άνυπόμονα νά προστατέψει και νά τιμωρήσει». Έρχεται έτσι νά ένισχύσει μαρτυρίες άλλων Έβραίων μελετητών που έγραψαν - όχι τόσο τολμηρά - για τό ίδιο θέμα παλαιότερα (Ισραήλ Γιουβάλ, Έλλιστ Χόροβιτς).

Ό Τοάφ μπορεί τελικά νά υποχώρησε, όμως τή «ζημία» τήν έκανε: Τώρα πιά μέ λιγότερη έλαφρότητα θά προσπερνώνται οι προαιώνιες ιστορίες Αράβων, Ρώσων, Ιταλών, Ελλήνων, κτλ για «κείνους που πίναν τό αίμα μικρών παιδιών», έτσι δέν είναι;

Η χαμένη κουλτούρα της κοινότητας

Στις 12 Μαρτίου, τό Ίδρυμα Θρακικής Τέχνης και Παράδοσης, σε συνεργασία με την Αστυνομική Διεύθυνση Ξάνθης και τον Δικηγορικό Σύλλογο της πόλης, οργάνωσε διάλεξη του καθηγητή Έγκληματολογίας και πρώην πρύτανη του ΔΠΘ Γιάννη Πανούση για την αντιμετώπιση της εγκληματικότητας. Τό κοινό με την άθροια προσέλευσή του ξεπέρασε τις προσδοκίες των οργανωτών και ό όμιλητής τό... ανάμειψε.

Η διάλεξη ήταν μία εξαιρετική σύνθεση θεωρητικών προσεγγίσεων, συγκεκριμένων στοιχείων και πειστικών προτάσεων, με χιούμορ και άνεση. Ξεκίνησε με την φαινομενική παραδοξότητα του αίσθηματος της αυξημένης ανασφάλειας αφενός και των χαμηλών δεικτών εγκληματικότητας αφετέρου. Δέν άμφισβήτησε τις αυξητικές τάσεις αλλά έπεσήμανε ότι έχει σημασία τί και πώς τό μετράμε. Χαρακτηριστικό παράδειγμα ή νεανική παραβατικότητα πού βρίσκεται στό 6%, από τό οποίο όμως τό 80% είναι έλαφράς μορφής και ό,τι σχεδόν μένει είναι ένδοικογενειακή βία. Δέχθηκε τήν ύπεραντιπροσώπηση των μεταναστών - ιδίως των Άλβανών - σε κάποιες μορφές εγκλημάτων (φόνων) αλλά έπεσήμανε τις αίτιες και τόν χειρισμό των θεμάτων από τά ΜΜΕ. Μίλησε για παγκόσμια ποινικοποίηση της φτώχειας (τό 42% όλων των μαύρων στις ΗΠΑ έχει κάποια στιγμή προβλήματα με τή Δικαιοσύνη, τό 83% των φυλακισμένων στή Βρετανία είναι από τήν έργατική τάξη, τό 62% των άλλοδαπών κρατουμένων στή Ελλάδα δέν έχει χρήματα στή φυλακή

για νά αγοράσει ότιδήποτε...) και δήλωσε δύσπιστος στις βιολογικού τύπου έρμηνείες της εγκληματικότητας, οι όποιες φαίνεται νά επανέρχονται με τις έρευνες στό DNA. Αναφορικά με τό πώς άπαντάμε ως κοινωνία, θέση του όμιλητή ήταν πώς δέν μπορεί και δέν πρέπει νά είναι παντού ή Αστυνομία. Είναι άναγκαία ή ευρύτερη συμμετοχή για πρόληψη, μέσα σε μία δημοκρατία της έγγυτης. Τά τοπικά συμβούλια πρόληψης ήταν μία τέτοια προσπάθεια πού απέδωσε στις ελάχιστες περιπτώσεις όπου έπενδύθηκε ανθρώπινη ψυχή. Πά έναν ήπιο τρόπο επίλυσης των προβλημάτων χρειάζεται μία κοινωνία με διαρκές βλέμμα έγνοιας και άλληλεγγύης. Δυστυχώς ή πρόληψη μέσα από κοινοτικούς θεσμούς χρειάζεται χρήμα και χρόνο, δέν έχει μετρήσιμα άποτελέσματα, δέν άποφέρει πολιτικό όφελος. Και κυρίως είναι πού έμεις χάσαμε τήν αίσθηση της συλλογικότητας πού έπιβίωσε μέχρι πρόσφατα, κλειστήκαμε στό άπολύτως άτομικά μας. Τέλος, σε σχέση με τή διαφθορά, ό Γ.Π. έπε ότι στή χώρα μας συνιστά παράμετρο... κοινωνικής συνοχής και είναι δικαιωμένη ήθικά με τόν συμψηφισμό των παρανομιών μας, όπου τελικά όλα επιτρέπονται. Τό πελατειακό πολιτικό σύστημα με τόν τρόπο αυτό δέν άφησε χώρο ούτε στό οργανωμένο έγκλημα: Στήν Ιταλία όποιος ήθελε κάτι παράνομο πήγαινε στή Μαφία, εδώ πάει στόν... δήμαρχο. Κάπως έτσι φτάσαμε στήν πλήρη άκοινωνισία της κοινωνίας μας, όπου κανένας θεσμός δέν βαρύνει και καμμία βάση κοινής άποδοχής δέν υπάρχει για συνεννόηση στό βασικότερα των θεμάτων (βλ. κρίση στήν Παιδεία). Άξίζει νά σημειωθούν και οι άπόψεις του Γ. Πανούση για τήν κρίση αυτή, όπως μās τις εξέθεσε κουβεντιάζοντας: «*Ημουν από κείνους πού άλλαξαμε τόν νόμο τό 1982. Η έννοια του άσυλου τότε, λίγα χρόνια μετά τή δικτατορία, είχε άκόμη ένα νόημα. Σήμερα; Κι αν δεχθούμε νά τό διατηρήσουμε, δέν πρέπει νά ξεκαθαριστεί; Ποιόν καλύπτει τό άσυλο αυτό και ποιό τό υπερασπίζονται; Δυστυχώς ή κρίση δέν άφορά πιά τήν Παιδεία και οι δύο πλευρές σκλήρυναν τόσο πού πριν πέσει κάποιος νεκρός δέν νά υποχωρήσουν*».

Μιά έπιστολή

Οικοδόμοι και Συνταξιοδότηση

Από Πομάκους φίλους μας της όρεινης Ξάνθης (υπογράφει μόνο ό ένας) λάβαμε τήν παρακάτω έπιστολή:

Κύριε διευθυντή,
Θέλουμε νά γράψουμε στήν έφημερίδα σας ένα πρόβλημα πολλών ανθρώπων της περιοχής μας πού δουλεύουν σκληρά στήν οικοδομή. Δέν πιστεύουμε ότι τό πρόβλημα πρόκειται νά λυθεί αλλά είναι καλό νά τό γνωρίζει και ή υπόλοιπη κοινωνία, ειδικά όσοι περιμένουν από μās νά λέμε συνέχεια (ή νά μήν λέμε ποτέ) ότι είμαστε Πομάκοι. Έκει συχνά τελειώνει και τό ενδιαφέρον μερικων.

Η σύνταξη ενός ανθρώπου πού κοντεύει τά 60 είναι, όπως ξέρετε, τό πιό μεγάλο πρόβλημά του. Τό κακό είναι ότι στήν ηλικία αυτή ό άνθρωπος δέν μπορεί νά βρει εύκολα δουλειά, όπως κάποιος στό 30 του, και όλα γίνονται πολύ δύσκολα όταν λείπουν τά ένσημα εκείνα πού χρειάζεται για νά βγει στή σύνταξη. Πώς θά τά συμπληρώσει;

Όσοι βρισκόμαστε στή δουλειά αυτή πολλά χρόνια, βλέπουμε καταστάσεις πού κανένας δέν θά τις ήθελε για τόν εαυτό του. Με τό ένσημο νά κοστίζει στήν τελευταία τριετία περίπου διπλά απ' ό,τι στό ξεκίνημα, τό μεροκάματο μπαίνει σε δεύτερη μοίρα. Κάποιοι πού δουλεύουν

ζητάνε νά μήν παίρνουν ποτέ ρεπό. Άλλοι πού φοβούνται νά μή χάσουν τή δουλειά τους συμβιβάζονται με τά μισά ένσημα από κείνα πού δικαιούνται, μάλιστα από μόνοι τους τό προτείνουν. Όρισμένοι πού είναι άνεργοι παρακαλάνε νά εργαστούν χωρίς άμοιβή, μόνο νά πάρουν τά απαραίτητα ένσημα! Και δέν είναι λίγοι οι άνθρωποι πού τλαιπωρούνται έτσι. Τό σωματείο οικοδόμων της Ξάνθης έχει κάπου 4.000 μέλη. Βάλτε τώρα και όσους εργάζονται παράνομα (νά περιμενουμε τώρα και τούς Βούλγαρους;) για νά φανεί πόσο δύσκολες μέρες έρχονται.

Αυτό πού μās φαίνεται λογικό είναι νά συνέβαινε τό ακριβώς αντίθετο: Ένας νέος οικοδόμος νά πληρώνει περισσότερες εισφορές και μετά από κάποια ηλικία νά μειώνονται. Έτσι θά υπήρχε κι ένας λόγος νά πάρεις στή δουλειά σου έναν μάστορα πάνω από τά 50. Δέν ξέρουμε βέβαια πώς τά σκέφτονται εκείνοι πού άποφασίζουν στό γραφείο, έμεις βλέπουμε αυτό πού γίνεται τελικά στήν πράξη. Κι αυτό είναι άσχημο και άδικο για κάποιον πού χρόνια όλόκληρα δουλεύει στήν οικοδομή, είτε είναι χριστιανός είτε μουσουλμάνος, Έλληνας, Τούρκος ή Πομάκος.

Ίοφάν Μεμεταλή,
Μάνταινα Ξάνθης

Σχόλια πτερόεντα

Η κινητοποίηση των πολιτών Ροδόπης και Έβρου ενάντια στήν επιχειρούμενη έγκατάσταση της βαριάς χημικής βιομηχανίας του χρυσού, συνεχίστηκε τήν Κυριακή 4 Μαρτίου με τή μεγάλη συγκέντρωση 2.500 πολιτών μαζί με τούς κατοίκους των χωριών Αύρας - Περάματος - Κομάρου - Ατάρνης όπου διατρανώθηκε ή αντίθεση στό χρυσωρυχεία. Στή συγκέντρωση έδωσαν τό παρόν, μεταξύ άλλων, και εξέφρασαν για άλλη μία φορά δημόσια και καθαρά τήν πλήρη αντίθεσή τους στήν εγκατάσταση των έταιριών χρυσού στήν περιοχή μας, εκπρόσωποι της πολιτικής ζωής από όλες τις παρατάξεις, εκλεγμένοι τοπικοί άρχοντες των ΟΤΑ, των Νομαρχιακών Αυτοδιοικήσεων και εκπρόσωποι επαγγελματικών φορέων. Η άπόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας πού άκολούθησε κατά της χρυσής επένδυσης των Σαπών ήρθε κι έδεσε με τό δημόσιο αίσθημα και τις έπιστημονικές έπιφυλάξεις. Άς έλπίσουμε ότι έτσι θά λήξει και ή παράλληλη ύπόθεση του Περάματος ώστε νά άπομακρυνθεί όριστικά ό κίνδυνος. Έκείνος ό πεμπτοκοσμικός μεταλλευτικός κώδικας, όμως, πότε θά αλλάξει;

Έφτασε λοιπόν και στό... Θρακιστάν ή έκθεση «**Άννα Φράνκ** - Ιστορία για τό σήμερα», χάρι στο Κέντρο Ευρωπαϊκής Πληροφόρησης Κομοτηνής (Europe Direct) και τήν καμπάνια του Συμβουλίου της Ευρώπης «Όλοι διαφορετικοί - Όλοι ίσοι». Πρόκειται για τό ιερό σκήνωμα της νεοεποχίτικης θρησκείας του «Όλοκαυτώματος», όπου τό ίδρυμα της Άννας Φράνκ στο Άμστερνταμ συμβάλει τά μέγιστα, θά έλεγε κάποιος συναμοσιολόγος. Όμως έμεις, καθώς είμαστε καλοπροαίρετοι και άγαθοί άνθρωποι, πήγαμε στήν έκθεση νά δούμε τί προσφέρει στόν επισκέπτη και κυρίως τί προσφέρει στή μαθητώρα νεολαία για τήν διαπαιδαγώγηση της όποίας τήν έφεραν οι οργανωτές. Η μέν έκθεση ήταν ή γνωστή σαπουνόπερα με λελογισμένες δόσεις θαλάμων άερίων κτλ, οι δέ λόγοι των οργανωτών ήταν τραγικά άνυποψίαστοι για τό παιχνίδι πού παίζεται. Μάλιστα εκστόμισαν και - σωστά - πράγματα («*Άλλοι μπορεί νά υπέφεραν και περισσότερο από τούς ναζι απ' ό,τι οι Έβραίοι*») πού αν τά μάθαιναν οι υπεύθυνοι του ιδρύματος στο Άμστερνταμ θά τούς είχαν μηνύσει για άντισημιτισμό! Τί νά πεις; Δέν άμφιβάλλουμε για τις καλές τους προθέσεις αλλά είναι πού παραέμισε σαβούρα τό κεφάλι των παιδιών μας...

Όπως λοιπόν γράφαμε πρό διμήνου, τό **Άρσάκειο** δημιουργεί εντός διέτις σχολείο στήν Κομοτηνή, σε χώρο τόν όποιο παραχωρεί (μετά από πολύχρονες συνεννοήσεις) τό Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο. Στή σχετική ανακοίνωση (Κομοτηνή, 9 Μαρτίου) ό Πρόεδρος της Φιλεκαπαιδευτικής Έταιρείας των Άρσακείων Σχολείων Γιώργος Μπαμπινιώτης τόνισε ότι «ήρθε ή ώρα με τή συμβολή του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου και του ύφυπουργού Έξωτερικών κ. Στυλιανίδη, νά δώσουμε σάρκα και όστά σε ένα όραμα πού θά προσφέρει εκπαίδευση στήν νεολαία με ποιότητα και άρχές, όχι μόνο της Κομοτηνής αλλά της ευρύτερης περιοχής της Θράκης και των ΝΑ Βαλκανίων». Τήν σπουδαιότητα της παρουσίας του Άρσακείου στήν Κομοτηνή υπογράμμισαν με δηλώσεις τους ό αντιπρύτανης του ΔΠΘ Άθ. Καραμπίνης, ό ύφυπουργός Έξωτερικών Ευριπίδης Στυλιανίδης και ό δήμαρχος Κομοτηνής Δ. Κοτσάκης. Τό Άρσάκειο σε έναν χώρο 80 στρεμμάτων θά διαθέτει κτίριο παράδοσης μαθημάτων, βιβλιοθήκη, βοηθητικούς χώρους και ξενώνες αλλά και κτίρια άλλων δραστηριοτήτων. Θά περιλαμβάνει όλες τις τάξεις Δημοτικού, Γυμνασίου, Λυκείου (συνολική δυναμικότητα 600 παιδιών) και τά δίδακτρα θά είναι σχετικά χαμηλά.

ΝΟΗΤΙΚΗ ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ
Νίκος Λυγερός

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΠΑΝΙΔΗ, Θερμοπυλών & Πλάτωνος 11, Ξάνθη
τηλ. 25410 27544, τ/ο 25410 27544, info@spanidis.gr

Έγκρίθηκε ίδρυση... κράτους!

Από τριμήνου περίπου στην Ξάνθη έχει συσταθεί ένα ιδιαίτερο σωματείο με την επωνυμία ΜΕΙΟΝΟΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΥΓΕΙΑΣ ΞΑΝΘΗΣ, μία εξέλιξη που θα αφήσει πίσω της ως άχρηστη κάθε συζήτηση περί της «Τουρκικής Ένωσης Ξάνθης» και των άλλων προξενουλλόγων. Σύμφωνα με το καταστατικό του το νέο «σωματείο» έχει τη δυνατότητα ίδρυσης εκπαιδευτηρίων και οικοτροφείων πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας (!) εκπαίδευσης, κατασκηνώσεων, θιάσων, λεσχών, κέντρων Υγείας, δυνατότητα πρόσληψης εκπαιδευτικών, θεολόγων, ιατρών, κλπ. Θα εκδίδει εφημερίδα, θα οργανώνει εκδρομές, σεμινάρια, γιορτές, κτλ κτλ. Μιλάμε δηλαδή για ίδρυση όχι σωματείου αλλά... ολόκληρου κράτους*! Κι αν είστε περίεργοι να δείτε με ποιούς πόρους θα υλοποιεί τέτοια θαύματα, θά σ'ας λύσουμε και αυτήν την άπορία: Λίγο πριν την κατάθεση του καταστατικού στο Μονομελές Πρωτοδικείο Ξάνθης, οι άνθρωποι που πήραν την πρωτοβουλία ρώτησαν στην Αθήνα αν μπορούν να δέχονται δωρεές από ξένη χώρα. Και μόλις πήραν την καταφατική απάντηση, καταλαβαίνετε... Άρχισαν τρεις κρούσεις στη Νότιο Κορέα, τον Καναδά, την Φινλανδία...

Εδώ κάποιος θά απορησει: Καί η Ροδόπη; Δέν θά άξιωθει ενός τέτοιου φορέα προόδου και πολιτισμού; Μήν ανησυχείτε,

για όλα προβλέψαν οι λεγάμενοι. Για να μην έχουν τίποτε προβλήματα με κανέναν περίεργο δικαστή σε δεύτερο καταστατικό, προβλέπεται η λειτουργία του σωματείου και με υποκαταστήματα «και σε άλλους νομούς της Ελλάδας». Ροδόπη και Έβρο λέτε; Ή μήπως και Δωδεκάνησα και Πέλλα και Φλώρινα και όπουδήποτε άλλου θά προθυμοποιείτο να ρίξει χρήματα για τους δικούς του λόγους ο Ξένος χρηματοδότης;

Πρόκειται για το επόμενο βήμα της Τουρκίας, μετά την διεξαγωγή του Συνεδρίου των δυτικοθρακικών Τούρκων στην Κωνσταντινούπολη πέρυσι, όπου και είχαν τεθεί οι στόχοι που προαναφέρθηκαν. Μιλάμε για προσπάθεια δημιουργίας ενός γκέττο, του οποίου τα μέλη δέν θά συγχρωτίζονται με την υπόλοιπη κοινωνία ούτε σ'τα θρανία, ούτε σ'τις γιορτές, ούτε σ'το κρεβάτι του πόνου, σχεδόν πουθενά.

Και κάτι ακόμη, άκρως αποκαρδιωτικό: Ο δικηγόρος που υπογράφει την αίτηση άναγνώρισης από το Πρωτοδικείο (Σοφτά Κενάν) είναι σπουδαγμένος στην Ελλάδα, γνήσιο τέκνο της περιβόητης ποσόστωσης σ'τα ελληνικά ΑΕΙ. Αυτό για να μην ξεχνάμε την σχετική μόνο αξία της παροχής δημόσιας εκπαίδευσης, ή οποία παραμένει αναγκαία αλλά όχι και ικανή συνθήκη για την ένταξη ενός μουσουλμάνου στην ευρύτερη ελληνική κοινωνία. Όσο σε επίπεδο ιδεολογίας

είμαστε άπόντες ή παρόντες με τρόπο ζημιόγνο για τ'α συμφέροντα της πατρίδας μας (φιλοκεμαλιστές, όθωμα-νολάγνοι, έθνομηδενιστές...) μήν περιμένουμε τίποτε καλύτερο. Τά χειρότερα είναι μπροστά μας.

Κ.Κ.

* Όχι, για ίδρυση στρατού ακόμη δέν είπανε τίποτε. Ίσως σ'το επόμενο σωματείο...

Σίγουρα οι ροταριανοί όμιλοι δέν είναι ό... χώρος μας. Όμως δέν μπορούμε παρά νά επαινέσουμε την πρωτοβουλία τους νά βραβεύσουν σε έκδηλωση στή Θεσσαλονίκη την τόλημ, τό ήθος και την έπιμονή του Σεμπαεδίν Καραχότζα, πού μάχεται για την πομακική του ταυτότητα και κληρονομιά, παίρνοντας επ' ώμου και την έκδοση του μηνιαίου δίγλωσσου φύλλου «ΝΑΤΠΡΕΣ». Μαζί λοιπόν μέ τά συγχαρητήρια του εκεί παριστάμενου Ευάγγελου Βενιζέλου, άς δεχθεί ό άγαπητός φίλος Σεμπαεδίν και τά δικά μας. Καλή δύναμη και στή συνέχεια!

Νέο γκέττο Κιμμερίων

Τή στιγμή πού ή ελληνική πολιτική δείχνει νά στρέφεται πιά υπέρ της παροχής δημόσιας εκπαίδευσης επίπεδου στόν μειονοτικό πληθυσμό της Θράκης, κάποιοι φαίνεται νά έχουν αντίθετη γνώμη. Έτσι, πληροφορηθήκαμε από τόν Τύπο της Ξάνθης πώς οι προσπάθειες του νομάρχη Γιώργου Παυλίδη για εξασφάλιση σχολικής στέγης στην μειονοτική Έκπαίδευση αποδίδουν: Μέσω του προγράμματος των Συμπράξεων Δημόσιου και Ίδιωτικού Τομέα (ΣΔΙΤ), και σε συνεργασία μέ τόν Οργανισμό Σχολικών Κτιρίων, πρόκειται νά δρομολογηθεί ή κατασκευή 12θέσιου μειονοτικού δημοτικού σχολείου για 300 μαθητές σ'τα Κιμμέρια της Ξάνθης. Τό έργο θά κοστίζει 2,6 έκ. ευρώ, θά ξεκινήσει σε έναν χρόνο, τό δέ οικόπεδο τό είχε παραχωρήσει τό Έλληνικό Δημόσιο στην νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση και κείνη τώρα τό δίνει πεσκέσι όπου κρίνει «σκόπιμο».

Έτσι, μετά από πολλά χρόνια, ένα νέο σχολείο γεννιέται για την μειονοτική εκπαίδευση, ώστε να μην στερηθεί ό μουσουλμανικός πληθυσμός τις έκλεκτες της υπηρεσίες (και τή λογική του γκέττο). Μπράβο στους άρμόδιους του ύπουργείου και του ΟΣΚ, μπράβο και στόν νομάρχη, για ΟΡΙΣΜΕΝΑ αιτήματα έχουν άκρως ευήκοον ούς. Μόνο πού ΔΕΝ είναι αυτά πού καίνε τόν κόσμο της Θράκης, μειονοτικό ή πλειονοτικό, παρά τούς νταβατζήδες του.

Τά καρδεξιά έπιχειρήματα της «Άριστεράς»

Όταν ό πεμπτοφαλαγγισμός συνάντησε τόν καραμανλισμό

Στό φύλλο της 4ης Μαρτίου 2007 ό «Ίός» της «Κυριακάτικης Έλευθεροτυπίας» μάς αποκάλυψε την ουσία και την πραγματικότητα για την μειονότητα της Θράκης. Μόλις τήν είχε ανακαλύψει σ'τα κιτάπια του ιδρύματος «Κωνσταντίνος Καραμανλής», σε μία δήλωση του Κ. Καραμανλή σ'τις 10-11 Μαρτίου 1978 πρὸς τόν Μπουλέντ Έτεσεβίτ στο Μοντραί της Έλβετίας. Εκεί λοιπόν βρήκανε (οί Ψαροτρομοκωστόπουλοι, όχι οί Τούρκοι) αναφορά του πρώην πρωθυπουργού σε «Τούρκους της Θράκης» και «τουρκική μειονότητα». Και πώς τήν αξιολόγησαν; Πώς πρόκειται για μία δήλωση που «ανatreπει όλη τή γνωστή επίσημη γραμμή των μεταπολιτευτικών ελληνικών κυβερνήσεων σ'το ζήτημα αυτό και αποτελεί κόλαφο για όσους εξακολουθούν νά παίζουν τήν κολοκυθιά μέ τήν επωνυμία της μειονότητας» (!), καλεί δέ σ'το τέλος τά δύο μεγάλα κόμματα «νά αναγνωρίσουν τήν πραγματικότητα της Θράκης και νά πάψουν νά κρύβονται πίσω από δικαστικές διώξεις, απαγορεύσεις και διαστροφή της ιστορικής αλήθειας»!

Ποιό ελληνικό έπιχειρήμα καταρρίπτει ή καραμανλική φράση; Κανένα. Από πού κι ως πού μία δήλωση του έμφοβου τότε πρωθυπουργού (και συνυπεύθυνου της Κυπριακής τραγωδίας) αλλάζει κάτι σ'τις πραγματικότητες που ζούμε και γνωρίζουμε όλοι; Μήπως πριν 10 μόλις χρόνια δέν είχε παραδοθεί ή εκπαίδευση των μουσουλμανοπαιδών της Θράκης σ'τα χέρια της Τουρκίας μέ τό χουντικό «Μορφωτικό Πρωτόκολλο»; Ή μήπως ξεχνάμε τήν κρατική τρομοκρατία που φίμωνε τήν δημόσια έκφραση των Έλλη-νων πατριωτών για τό μειονοτικό μέχρι τήν άνοδο του ΠαΣοΚ στην έξουσία;

Τζούφια λοιπόν ή πορδή του Ιού. Για νά τούς βοηθήσουμε μάλιστα στην έξεύρεση μεροκάματου, τούς πληροφορούμε ότι αν ψάξουν θά βρουν κι άλλους τέτοιους (παλιότερους) χαρακτηρισμούς από επίσημα ελληνικά χείλη, σ'τις δεκαετίες της άγνοιας, του ραγιαδισμού και της άμερικανοφροσύνης.

Άκου «ιστορική αλήθεια» ή καραμανλική μπούρδα, και «διαστροφή» της ή 30ετής διακομματική ελληνική πολιτική!

ΔΡΟΣΕΡΟ ΞΑΝΘΗΣ:

Τό δημογραφικό big bang των μουσουλμάνων Ρομά

Τό Δροσερό είναι ένας πρόχειρος φτωχικός οικισμός έξω από τήν Ξάνθη. Οί κάτοικοί του, κάπου 6.000 ψυχές, είναι όλοι μουσουλμάνοι Ρομά, πού μιλούν τόσο τή ρωμανί όσο και ελληνικά και τούρκικα. Ένας οικισμός σ'το περιθώριο της ζωής της κοινωνίας, τόσο της πλειονοτικής όσο και της μειονοτικής, πού όμως μέ τίποτε δέν τόν χαρακτηρίζεις θλιβερό ή μίζερο: ή παροιμιώδης τσιγγάνικη όρμη για τή ζωή, παίρνει ένυλη υπόσταση σε όλα γύρω, και ιδίως σ'τα... άμέτρητα πιτσιρικά που γεμίζουν τούς δρόμους.

Από τόν χώρο αυτό δέν λείπουν και φορείς που πασχίζουν για τό καλύτερο αύριο της νεολαίας αυτής. Είναι βασικά

δουλέψει εκεί άπειρες ώρες, είτε μέ τό Θέατρο Σκιών είτε ως δάσκαλος γενικότερα.

Στόν οικισμό πριν 2-3 χρόνια δέν υπήρχε παρά ένα άτροφικό δημοτικό σχολείο. Σήμερα στόν ίδιον αλόγουρο στεγάζονται τό 15ο και τό 20ο Δημοτικό σχολείο μά και τό 8ο Γυμνάσιο. Μιλάμε για 800 παιδιά

συνολικά, άριθμός που όλοένα αυξάνει! Δεκάδες από αυτά παρακολουθούν τά απογευματινά φροντιστηριακά μαθήματα και οί κτιριακές ανάγκες καλύπτονται μετά βίας από τίς προκατασκευασμένες αίθουσες που όλο και πληθαίνουν (φωτ. άνω δεξιά), χωρίς ποτέ νά άρκοουν. Μήπως είναι καιρός νά κάνει κάτι παραπάνω και τό Ύπουργείο Παιδείας, κάτι πού τό όφείλουμε σ'τους ανθρώπους αυτούς, έστω και τώρα;

Ή αλήθεια είναι ότι κάποιοι κατά καιρούς προσπάθησαν νά βοηθήσουν (κι άλλοι έτσι έδειξαν). Τό 1999 ό πρόεδρος της «Μηχανικής» Πρόδρομος Έμφιετζόγλου χάρισε ένα έντυπιακό άθλητικό κέντρο στόν οικισμό. Τά έγκαίνια μάλιστα

ό σύλλογος γυναικών «Η έλπίδα» (φωτ. άνω), όπου μία καταπληκτική κυρία Σαμπιχά, μέ τήν άνεκτίμητη έθελοντική προσφορά 2-3 ακόμη νέων γυναικών (πρόκειται για τήν κοινωνική λειτουργό Έλευθερία Σαμαρά και τήν γλωσσολόγο Έλένη Παπαμερη), κάνει θαύματα. Σ'τα μαθήματα ελληνικής γλώσσας, κοπτοραπτικής, μαγειρικής, κεντήματος κτλ προσέχονται δεκάδες κοπέλες, χωρισμένες σε δύο ηλικιακές ομάδες, και νέοι όρίζοντες άνοίγονται μπροστά τους. Ο παιδικός σταθμός του συλλόγου (φωτ. δίπλα) έντυπιαάζει μέ τήν όμορφιά και τόν έξοπλισμό του. Νά μην ξεχάσουμε βέβαια και τόν «δικό μας» Γιάννη Βουλτσίδα που έχει

τά είχε κάνει ό ίδιος ό Αρχιεπίσκοπος Χριστόδουλος, παρουσία των Αρχών του τόπου, ταρταζούμ κτλ. Από διεντίας έχει πάψει νά λειτουργεί και σήμερα τό θέαμα πού παρουσιάζει τό κτήριο από έξω είναι άξιοθρήνητο, όσο για τό έσωτερικό του έχει σκυλευτεί μέχρι... μετου. Επίσης, στόν οικισμό υπάρχει τό ιατροκοινωνικό κέντρο του δήμου Ξάνθης, στελεχωμένο μέ γιατρό και κοινωνικές λειτουργούς. Τά παράπονα πού ακούσαμε για τό μη ιατρικό προσωπικό, είναι ότι κάθονται σ'το γραφείο χωρίς ένδιαφέρον νά γνωρίσουν τόν κόσμο και νά τόν βοηθήσουν σ'τα προβλήματά του. Θέλουμε νά πιστεύουμε ότι ή ίδρυση του κέντρου υπαγορεύτηκε όχι μόνο από τή δημιουργία θέσεων εργασίας (και ψηφοφόρων) αλλά και από έγνοια για τό πίο λούμπεν κομμάτι του πληθυσμού του δήμου. Πάντως εκείνη ή έφτασφράγιστη παράγκα στην άκρη του οικισμού, πού φέρει και τόν τίτλο συλλόγου ΡΟΜ, μέ τήν πινακίδα της ευρωπαϊκής έπιχορήγησης, άπεικονίζει μέ ένάργεια τίς προτεραιότητες της γραφειοκρατίας μας. Νά έλπίσουμε ότι ή πρόσφατη έπίσκεψη της Ντ. Μπακογιάννη σ'το Δροσερό θά θερμάνει τό ένδιαφέρον της διοίκησης και της κοινωνίας;

Κ.Κ.

Η γεωστρατηγική αξία της γαλλο-κυπριακής συμμαχίας

Ν. Λυγερός

Η πρόσφατη υπογραφή της γαλλο-κυπριακής συμμαχίας έχει πολλαπλή σημασία. Δεν είναι απλώς μία τυπική πράξη, έχει ευρωπαϊκή ουσία. Η διακρατική συμφωνία είναι ένα άνοιγμα που ενισχύει τις πολυκλαδικές σχέσεις που πρέπει να αναπτύξει η Κύπρος για να εδραιωθεί ως δυναμικό μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η ακριβική θέση της Κύπρου στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης της δίνει μεγάλη αξία για τον πυρήνα. Η συμφωνία ήταν αναμενόμενη διότι ακολουθεί γεωστρατηγικά νοητικά σχήματα. Επιτρέπει την απαγκίστρωση της Κύπρου από το αγγλοαμερικανικό δόγμα που κυριαρχεί εδώ και χρόνια, ακόμα και αν έχει χάσει λίγη από τη δύναμή του μετά την ένταξη. Η γεωστρατηγική θέση της Κύπρου πρέπει να αξιοποιηθεί από όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση και να μην αποτελεί πια ένα μονοπωλιακό σύστημα όπου όλα επιτρέπονται. Οι εγγυήτριες δυνάμεις έδειξαν όλες την ανάλογη αξία τους και η Κύπρος είναι πια ένα συνειδητό κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι παραδοσιακές σχέσεις που είχε αναπτύξει στο παρελθόν όχι μόνο έφτασαν στα όρια του κορεσμού, αλλά λειτουργούν πλέον ως αδρανειακό σύστημα. Η πρωτοβουλία που είχε πάρει η Γαλλία για το θέμα της αναγνώρισης της Κύπρου από την Τουρκία δεν ήταν μόνο τυπική, όπως νομίζουν οι περισσοτέροι αναλυτές. Αυτή η νέα συμμαχία είναι φυσιολογική εξέλιξη της εκδήλωσης της γαλλικής άμυνας. Η Γαλλία ξέρει από πρώτο χέρι την αξία και το μέγεθος του F.I.R. της Κύπρου διότι υπάρχουν ήδη στρατιωτικές αναλύσεις των χαρακτηριστικών της περιοχής. Η Γαλλία έχει μια ειδική σχέση και με την Αίγυπτο, πράγμα το οποίο εκδηλώθηκε και πολεμολογικά και οικονομικά. Επιπλέον, ως ειδήμονας για το θέμα των πετρελαίων, η Γαλλία έχει μελετήσει τα ύδατα της Κύπρου και ειδικά την Αποκλειστική

Οικονομική Περιοχή. Φαίνεται ότι δεν επηρεάζεται από την κυρίαρχη ηττοπάθεια σε σχέση με τις παρανόμους τουρκικές απαιτήσεις. Αυτό σημαίνει ότι ακόμα και το ενιαίο αμυντικό δόγμα ενισχύεται

έμμεσα με τη γαλλο-κυπριακή συμμαχία. Όπως το αναλύουμε και στη θεωρία παιγνίων, δημιουργείται με αυτόν τον τρόπο μία νέα ισορροπία του Nash. Και μέσα σε αυτό το νέο πλαίσιο, ο παίκτης Κύπρος έχει νέες δυνατότητες και νέα οράματα. Με αυτά τα δεδομένα, η Κύπρος μπορεί όχι μόνο να διεκδικήσει δυναμικά την αναγνώριση της από την Τουρκία, αλλά και την απελευθέρωση των κατεχομένων. Με την ένταξη της στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το σύστημα των εγγυήτριων δυνάμεων όχι μόνο αποδυναμώθηκε αλλά έχασε και την αξία του. Τώρα με τη γαλλο-κυπριακή συμμαχία, έχασε και την ουσία του. Η νέα δυναμική δεν είναι τεχνητή διότι βασίζεται σε ισχυρά γεωστρατηγικά συμφέροντα που σχετίζονται και με τη Μέση Ανατολή. Γι' αυτόν τον λόγο είναι θετική και η συμφωνία της Κύπρου με τον Λίβανο, κράτος το οποίο έχει και αυτό πολύ καλές σχέσεις με τη Γαλλία. Η γαλλο-κυπριακή συμμαχία αποτελεί μία νέα αλλαγή φάσης που σταθεροποιεί την προηγούμενη που έγινε με την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η αποτελεσματική στρατηγική της Κύπρου αλλάζει και τα δεδομένα.

Βρήκε τρόπο ή Κύπρος να τιμήσει τα 50 χρόνια από τη θυσία του Αύξεντιου

Στρατιωτική θητεία και Έλ. Βενιζέλος

Η μομφή του φυγούστρατου αποτελούσε από την αρχαιότητα μέχρι πριν δύο γενιές τρομερή μομφή για το σύνολο της ελληνικής κοινωνίας, ειδικά σε περιόδους πολέμου. Μια τέτοια μομφή αντιμετώπισε μέσα στην Ελληνική Βουλή για την (μή) συμμετοχή των γιών του, Σοφοκλή και Κυριάκου, στους Βαλκανικούς Πολέμους, ο Έλευθεριος Βενιζέλος. Το συμβάν περιγράφει ο θρακιώτης δημοσιογράφος και φίλος Παντελής Αθανασιάδης.

Ήταν 24 Φεβρουαρίου 1914 και ολόκληρη η Ελλάδα αγωνιούσε για την τύχη της Έπανάστασης που είχε κηρύξει στη Βόρεια Ήπειρο ο Χρηστάκης Ζωγράφος, για την απελευθέρωση της. Κάποια στιγμή αγόρευε ο βουλευτής Αρκαδίας Ν. Τριανταφυλλάκος, ο οποίος όταν διακόπηκε για άσημαντο λόγο από τον Βενιζέλο, του επιτέθηκε λέγοντας πως ο γιός του είχε τραυματιστεί στον πόλεμο όταν οι πρωθυπουργικοί γόννοι κρύβονταν.

Ο Βενιζέλος πήρε άμέσως τον λόγο κι εξήγησε πως κατά την έναρξη των Βαλκανικών πολέμων ο Κυριάκος ήταν 19 ετών κι ο Σοφοκλής 18, μαθητής της δεύτερης τάξης στην Ευελπίδων. Παρά τις εισηγήσεις της ιεραρχίας να μην επιστρατευθούν οι Ευελπίδες για να μην διακόψουν τις σπουδές τους, ο Βενιζέλος ως πρωθυπουργός και ύπουργός

Στρατιωτικών διέταξε να σταλούν οι δευτεροετείς στο μέτωπο με τον βαθμό του λοχία. Μετά την νικηφόρα προέλαση των ελληνικών στρατευμάτων και την είσοδό τους στη Θεσσαλονίκη οι Ευέλπιδες διατάχθηκαν να επιστρέψουν στη Σχολή τους και τελικά δεν επιστρατεύθηκαν στον δεύτερο Βαλκανικό Πόλεμο. Ο άλλος γιός του, ο Κυριάκος, δεν είχε υπόχρωση στρατεύσης και έσπευσε να καταταγεί ως έθελοντής. Ανέβαλε μία επέμβαση στο πόδι του και έσπευσε στο Παγγαίο, όπου είχαν αρχίσει οι ελληνοβουλγαρικές έχθροπραξίες του δεύτερου Βαλκανικού πολέμου. Εκεί, το σύνταγμα στο οποίο υπηρέτουσε, είχε προσβληθεί από χολέρα. Ο Βενιζέλος, δεν ζήτησε την μετάθεση του γιού του, ο οποίος έμεινε εκεί με κίνδυνο να προσβληθεί από χολέρα κι ακολούθησε την πρωταγωνιστική πολεμική πορεία της μονάδας του, έως τη Τζουμαγιά. Και πρόσθεσε ο πρωθυπουργός: «Τούτο μόνον ως έπιμύθιον συμπεραίνω εξ όλων τούτων, ότι αληθώς είναι οίκτρωνδιά τους πολιτικούς άνδρας, εάν αυτοί δεν προσπαθούσιν, όπως και διά του ίδιου αυτών βίου, αλλά και διά των άλλων των άμέσως σχετιζόμενων προς αυτούς, δεν παρέχουσιν έαυτούς ως υπόδειγμα εις τον κόσμον και ενώ αξιοῦσιν να ήγουνται Πολιτειών αυτοί οῦτοι δεν είναι παράδειγμα τού καλώς πολιτεύεσθαι και τού καλώς βιοῦν!».

Σκεφτείτε τώρα όσους σήμερα έπαινοῦν τον Βενιζέλο, πόσο ταυτίζονται (λόγοις και κυρίως έργοις) με τα παραπάνω...

Λόγος υπέρ κουκουλοφόρων

Οί εικόνες που μεταδίδουν τά τηλεοπτικά κανάλια με τή δράση των κουκουλοφόρων κατά τής δημόσιας και ιδιωτικής περιουσίας, καθώς και κατά τών δυνάμεων Ασφαλείας, ειδικά ή πυρπόληση του φυλακίου μπροστά στό Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη, έχουν καταφέρει να ξυπνήσουν σε πολλούς τό ύπαρξιακό έρώτημα «ύπάρχει Έλλάδα;»

Μέ τήν έννοια αυτή, παρά τήν έκτροπή και τούς κινδύνους, πρέπει να τούς είμαστε ευγνώμονες. Άν καταφέρουν τά παιδιά αυτά (ΔΕΝ μιλώ για τά κομματόσκυλα ή τά βαποράκια του συνδικαλισμού μά για τούς άναρχοαυτόνομους) να ξυπνήσουν τόν τηλεθεατή, τότε θά έχουν προσφέρει μέγιστη ύπηρεσία στήν κοινωνία μας. Όσο κυριαρχεί ή διάχτη έντύπωση περί ύπαρξης οργανωμένης πολιτείας και ελληνικού κράτους, κινδυνεύουμε να πάθουμε πολύ χειρότερα δεινά. Άλλά και πέραν αυτού, πρέπει να πούμε ότι για μάς είναι πολύ προτιμότερος ένας πολίτης όργισμένος (ναί, έστω και έτσι), παρά όλοι αυτοί που είτε δεν άσχολήθηκαν ποτέ με ότιδήποτε δημόσιο είτε άσχολήθηκαν με τρόπο πολύ πιό έπιβλαβή από κείνον των κουκουλοφόρων. Θέλετε παραδείγματα; Όλο και θά παρακολουθήσατε τήν αντιδικία με τούς «μεταμοντέρνους» ιστορικούς τύπου Λιάκου, Κουλούρη, Ρεπούση κτλ. Τό πρόβλημά μας είναι αυτός που καίει τό κουβούκλιο του φρουρού στό Σύνταγμα (σιγά τό σύμβολο!) ή αυτός

που καταστρέφει συστηματικά και μέ προδιαγραμμένο σχέδιο τήν ιστορική συνείδηση των νέων Έλλήνων και τό αίσθημα τού άνήκειν*; Μάς πειράζουν οί φθορές κάποιων πεζοδρομίων και δημοσίων κτιρίων και δεν μάς ένοχλεί ή έργολαβική καταστροφή του άστικού χώρου και τής ελληνικής ύπαιθρου; Θιγόμαστε μέ τήν άντικοινωνικότητα των βιαιοτήτων στον δέκτη και βολεύομαστε μέ τήν άνθρωποφαγία των ίδιων των Μέσων που «ζιπάζονται» μέ τίς μολότωφ; Περαιτέρω παραδείγματα όσων λυμαινόνται τήν δημόσια ζωή και περιουσία μάλλον δεν χρειάζονται.

Νά τελειώνουμε μέ τίς ύποκρισίες και τά φαντάσματα. Τά παιδιά αυτά μπορούν να φανούν (και) χρήσιμα στήν κοινωνία. Όπως ένα έμβόλιο εισάγει στον οργανισμό τό μικρόβιο που είναι άνικανο να τόν βλάψει και τελικά τόν κινητοποιεί για να τήν περίπτωση του πραγματικού κινδύνου, έτσι πρέπει να δοῦμε και τό θέ(α)μα αυτό. Η ελληνική κοινωνία έχει κακοθήσει όγκο σε προχωρημένο στάδιο και δεν πρόκειται να πεθάνει από ένα σπυράκι. Κ.Κ.

* Άλλά θά μου πείτε αυτός φοράει γραβάτα και είναι και κοτζάμ πανεπιστήμων. Σωστό κι αυτό.

Κατεδαφίζοντας ιστορικές προσωπικότητες μέ...

ΘΕΩΡΙΕΣ ΤΟΥ ΚΩΛΟΥ

Προσέξτε δημοσίευμα του «έγκυρου» Guardian για τόν μεγάλο Γερμανό συνθέτη Ρ. Βάγκνερ, που φαίνεται ότι τό αδελφάτο βάλθηκε να τόν οικειοποιηθεί. Προσέξτε άπιστευτα έπιχειρήματα για τή «θηλυκή πλευρά» του Βάγκνερ (πού, καθώς πέθανε ο καημένος πρό 130 ετών, δυσκολεύεται να τ' άντικρούσει):

«Μία επιστολή του Ρίχαρντ Βάγκνερ προς μοδίστρα του Μιλάνου ανοίγει παράθυρο σε μία άγνωστη πτυχή της ζωής του μεγάλου μουσουργού. Η επιστολή που είδε πρόσφατα τα φώτα της δημοσιότητας υποδεικνύει ότι ο Βάγκνερ αρέσκετο να φορά γυναικεία ρούχα.

Η επιστολή περιγράφει με κάθε λεπτομέρεια τó φόρεμα που ο συνθέτης φαίνεται να προόριζε για τή σύζυγό του Κόζιμα. Απαιτώντας, όμως, την κατασκευή «ενός κομψού ενδύματος για το σπίτι» συνεχίζει «ο κορμός θα πρέπει να έχει ψηλό κολάρο, με δαντέλα και κορδέλες, μανίκια εφάρμοστα στα χέρια. Το φουστάνι πρέπει να έχει φραγκαλάδες με όγκο από το ίδιο μεταξωτό ύφασμα, να μην έχει άνοιγμα και να είναι πολύ πολύ φαρδύ με μακριά ουρά». Όπως υποστηρίζει ο Μπάρι Μίλιγκτον, συνεκδότης της «Επιθεώρησης Βάγκνερ», η επιστολή, που χρονολογείται από τον Ιανουάριο του 1874 και σήμερα ανήκει σε ιδιωτική συλλογή, «προσθέτει στοιχεία στη θεωρία σύμφωνα με την οποία ο συνθέτης φορούσε περιστασιακά και γυναικεία ρούχα. Η επιστολή αποδεικνύει το ενδιαφέρον του για τα γυναικεία ενδύματα. Προφανώς ο συνθέτης διέθετε μια πολύ θηλυκή πλευρά» εξηγεί ο Μίλιγκτον. Με επιστολή του προς την ίδια μοδίστρα, τον Νοέμβριο του 1869, ο Βάγκνερ παραγγέλλει ένα «μαύρο σατέν κοστούμι που θα μπορούσε να φορεθεί έξω αλλά και μέσα στο σπίτι». Η Γαλλίδα μοδίστρα Σαρλότ Σαγιόν, που εργαζόταν με τον Ιταλό σύζυγό της Γκαετάνο Γκέτσι, προφανώς απάντησε θετικά και στις 20 Νοεμβρίου του έστειλε τον λογαριασμό.

Προφανώς τα κατέβαλε και της ζήτησε να προσθέσει στην παραγγελία ένα «όμορφο πρωινό γυναικείο καπέλο».

Η Κόζιμα, καίτοι τηρούσε λεπτομερέςτατο ημερολόγιο, δεν αναφέρει πουθενά την άφιξη αυτών των ειδών «κάνοντας πολλούς να πιστέψουν ότι τα ρούχα τα παρήγγειλε ο Βάγκνερ για τον εαυτό του». Το 1877, πέντε χρόνια προτού πεθάνει ο Βάγκνερ, ξέσπασε σκάνδαλο όταν δημοσιογράφος δημοσίευσε λεπτομέρειες των αντικειμένων που ο μέγας συνθέτης είχε παραγγείλει από άλλη μοδίστρα, που όπως αναφέρει ο κ. Μίλιγκτον, «ήταν μία θάλασσα από μοβ σατέν και μεταξωτά πουκάμισα και εσώρουχα». Σε επιστολή προς άλλη μοδίστρα ανέφερε «ελπίζω τα τριανταφυλλιά εσώρουχα να είναι έτοιμα» χωρίς να καθορίζει ποιος ακριβώς θα τα φορούσε.»

Άρα λοιπόν ύπάρχει μία «θεωρία», άγνωστου τεκμηρίωσης, σύμφωνα με τήν όποια «ο συνθέτης φορούσε περιστασιακά και γυναικεία ρούχα». Όπως και γώ, π.χ., έχω μία θεωρία ότι ο Αινστάιν χαϊδολογούσε άγοράκια (λέμε, τώρα). Πώς «στηρίζει» ή επιστολή τή «θεωρία»; Από τό ενδιαφέρον του συνθέτη για τό τί θά φοράει ή γυναικεία του (τό ένδεχόμενο να ήταν λιγάκι παραπάνω μερακλής με τά φετίχ, άποκλείεται)! Ακολουθεί μία άλλη παραγγελία που οί έρευνητές του προκτού του συνθέτη δεν τήν άνακαλύπτουν στά άπομνημονεύματα τής συζύγου, αλλά ούτε κι αυτός εξήγησε στην μοδίστρα (!) ότι είναι για τή σύζυγό του! Άρα; Άρα κι αυτός που τόπαιζε ντεμέκ άντρας και πατριωταράς, τόν ψιλοκουνούσε τόν κωλαράκο του. Άδερφή κι αυτός, όπως οί περισσότεροι έπάννυμοι! Όπερ έδει δείξει!

Έμάς βεβαίως καρφάκι δεν μάς καίγεται για τό τί έκανε ο μέγας συνθέτης τά βράδνα. Ρωτάμε, όμως: Αυτόν τόν κύριο Μίλιγκτον, πώς τόν κόβετε, τό γυαλίζει τό φινιστρίνι;

Καταδίκες και «ανάπτυξη»

Σε πρόσφατο φύλλο μας ο εκδότης μας θριαμβολόγησε για την διαφανόμενη αναπείρωση του ηθικού της δικαιοσύνης. Η ευκαιρία δόθηκε πρωτίστως με την καταδίκη και δευτερευόντως με τις βαριές ποινές που επιφύλαξε το αρμόδιο δικαστήριο σε επενδυτή που παραβίασε διατάξεις του αναπτυξιακού νόμου 1892/90 καθώς και σε υπάλληλους του δημοσίου (έναν εφοριακό και δύο μηχανικούς) οι οποίοι ως ελεγκτικά όργανα έπαιξαν κάποιον ρόλο στην αξιόποινη επενδυτική δραστηριότητα. Το θέμα αυτό (της καταδίκης και των παράδοξα ηχηρών ποινών) έλαβε ιδιαίτερα μεγάλη διάσταση. Το ΤΕΕ και συνδικαλιστικοί εκπρόσωποι των υπαλλήλων κινητοποιήθηκαν ενημερώνοντας πλήθος αρμοδίων και φορέων, τα ΜΜΕ και το ευρύ κοινό. Αποφασίστηκε η **δημνη αποχή των μηχανικών** από τα ελεγκτικά τους καθήκοντα με άμεση επίπτωση, όπως αναμένεται και μένει να επαληθευτεί, ισόχρονη αναστολή των εκταμιεύσεων προς επενδυτές - δικαιούχους κρατικών ενισχύσεων. Έγινε μάλιστα και ειδική συνάντηση στη Νομαρχία Ροδόπης με τους νομάρχες και βουλευτές της Θράκης (κοίτα πρεμούρα για αλληλεγγύη...) οι οποίοι συμφώνησαν με ενθουσιασμό και κατ' αρχήν με τους εκπρόσωπους των μηχανικών, πως:

- Η δικαιοσύνη εκδηλώνει ένα είδος υπερβάλλοντος ζήλου στις συγκεκριμένες περιπτώσεις με αποτέλεσμα είτε δυσανάλογες με το αδίκημα ποινές είτε πλημμελή και επιφανειακά, διεκπεραιωτικό, χειρισμό των υποθέσεων εις βάρος τελικά της ουσίας της υπόθεσης και των κατηγορούμενων που αναπτύσσουν σύνθετη και λεπτομερή υπεράσπιση βασισμένη σε ένα ασταθές και ατελές θεσμικό πλαίσιο

- Η ανάπτυξη της Θράκης θεμελιώνεται στις κρατικές ενισχύσεις άρα η τυπολατρία που ζητά η δικαιοσύνη από τους υπαλλήλους είναι αντιαναπτυξιακός παράγοντας και συνεπώς αδικήθηκαν οι τιμωρούμενοι υπάλληλοι διότι παγιδεύτηκαν ανυποψίαστοι σε μια συγγνωστή χαλαρότητα με μέγιστο ρίσκο, όπως νόμιζαν, κάποιαν επίπληξη

- Απαιτείται στήριξη των καταδικασθέντων, ηθική και ουσιαστική

- Απαιτείται έντονη προσπάθεια εκσυγχρονισμού του νομοθετικού πλαισίου και πιο λειτουργική εφαρμογή του, πράγμα για το οποίο υποσχέθηκαν όλοι ότι θα δραστηριοποιηθούν προς την εκτελεστική εξουσία και ότι θα αναλάβουν κοινοβουλευτικές πρωτοβουλίες

Όσον αφορά εμάς ως έντυπο πιστεύουμε ότι έστω και με μια δόση υπερβολής, πρέπει να επιμεινουμε στην ενθάρρυνση της δικαιοσύνης να τιμωρεί ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΙΚΑ σε μια χώρα διαλυμένη και άναρχη, με την κουλτούρα του πονηρουλιδισμού, του ετισθεισμού και της προσχηματικής / βολικής εφαρμογής κατά το δοκούν νόμων και κανονισμών να θριαμβεύει. Σίγουρα βέβαια δεν γνωρίζουμε αναλυτικά καμμία περίπτωση ώστε να μπορούμε στην ουσία των καταδικών αλλά, να θυμίσουμε, και των αθωωτικών, αποφάσεων. Πριν μία εβδομάδα μάλιστα ενδεικτικά αθωώθηκαν σε αντίστοιχης θεματολογίας δίκη οι κατηγορούμενοι, ενώ την ίδια μέρα άλλοι, σε άλλη υπόθεση, καταδικάστηκαν με επίσης βαριές και ασυνήθεις για τον μέσο νου ποινές. Χωρίς λοιπόν να θέλουμε να υπεισέλθουμε λεπτομερώς στα των δημοσίων υπαλλήλων και των αναπτυξιακών νόμων, θεωρούμε αναγκαία να σχολιάσουμε την παραπάνω επικαιρότητα, για τους αφορούς δηλαδή που βγήκαν από το κλειστό καπάκι της κατσαρόλας και τη λέρωσαν, πρόθυμοι για όποιο διάλογο με όποιον νομίζει ότι μπορεί να τοποθετηθεί θετικά ή αρνητικά στα ακόλουθα:

1. Το ότι η χώρα αποτελούσε και αποτελεί **μπουρδέλο** είναι μια πραγματικότητα. Όχι μόνο στην από δεκαετίες μεγάλη κομπίνα της υπαλληλοποίησης των «κεφαλαίουχων» που έρχονται να επιδοτηθούν για να επενδύσουν και να προσφέρουν μια αμφίβολη «ανάπτυξη» για τον τόπο, ως επαίτες της κρατικής

νομενκλατούρας, αλλά ΠΑΝΤΟΥ! Ευτυχώς όμως υπάρχουν συγκολλητικές της κοινωνίας νησίδες (όπως στο χώρο της Δικαιοσύνης) που αναχαιτίζουν κάπως το φαινόμενο της νομιμοφανούς ή και καταπαράνομης ρεμούλας. Αυτό είναι κοινωνικό και δημοσιογραφικό σχόλιο και όχι τεχνικό ή δικανικό και θα επιμεινουμε στην ανάδειξή του. Μακάρι όλοι αυτοί που τώρα τρέχουν να συμπαρασταθούν πυροσβεστικά στους «αδίκους» καταδικασθέντες να είχαν τη διορατικότητα, τη γνώση, την εμπειρία, την ευαισθησία, τα κότσια, την ικανότητα να τους προφυλάξουν όταν έπρεπε.

Εν τούτω νικά

2. Η γενικευμένη παρακμή της χώρας δεν πηγάζει μόνο από έναν πολιτικό χώρο αλλά είναι **διάχυτη**, κι αυτή είναι και η κατάρα της. Το «σεμνά και ταπεινά» πράγματι εκθέτει τον πρωθυπουργό που το διατυμπάνισε τόσο επιπόλεια. Σας διαβεβαιώνουμε εμπειρικά αλλά και συμπερασματικά ότι οι «κουμπάρου» και λοιπές δυνάμεις αποτελούν τον κανόνα στο νεοδημοκρατικό ασκέρι και όχι την εξαίρεση. Αλλά ως εδώ η κριτική για τους τώρα «καταλληλότερους» δεν θα κουραζόμαστε ταυτόχρονα να υπενθυμίζουμε και να αναμένουμε «κάτι» (πολλά «κάτι» μάλλον) για να ξεθυμώσουμε (χλωμό αλλά υπαρκτό ενδεχόμενο) από τον κατ' εξοχήν υπεύθυνο για την αφαίρεση κάθε φρένου από το όχημα της χώρας που έτρεχε και τρέχει στον κατήφορο: δηλαδή το ΠΑΣΟΚ και τα διορισμένα ή καθοδηγούμενα από αυτό κρατικά όργανα. Αν αυτό το κόμμα ασκούσε χρηστή διοίκηση, έστω και με ατελές θεσμικό πλαίσιο (το οποίο «παγίδευσε», ας δεχθούμε, τους ανυποψίαστους καταδικασθέντες), το γεγονός αυτό αφενός θα λειτουργούσε ως διαχρονικό ανάχωμα στις ύαινες και αφετέρου θα φίλτραρε τις επιδοτήσεις υπέρ λιγότερων επενδυτών αλλά υπεραρκετών για διάφανη και υγιή ανάπτυξη.

3. Όντως οι κατηγορούμενοι ταλαιπωρούνται, ακόμα κι αν αθωωθούν, πρωτόδικα ή στο εφετείο (πράγμα πιθανότατο και για τις πρόσφατες περιπτώσεις). Εξαντλούνται ηθικά και οικονομικά. Αφού το τίμημα κάθε στάσης μας απέναντι στη ζωή κινδυνεύει να είναι τόσο μεγάλο και αόρατο αυτό κάποιες φορές, ελάτε λοιπόν όλοι να βοηθήσουμε τη χώρα να γίνει καλύτερη, με γρήγορη και εδωστοχη απονομή δικαιοσύνης, με πρόστιμα που αποτελούν φόβητρο και δεν προκαλούν γέλια διότι είναι χαμηλά ή τελικά δεν πληρώνονται αλλά μόνο ανακοινώνονται, με πραγματική λειτουργία των δημοσίων υπηρεσιών και όχι ως εκτροφέα αργμισθίων και περισσειας διαδικασιών για να στοιχειοθετούνται «ανάγκες», με αξιοπρεπείς υπαλλήλους και όχι ευγνώμονες ομήρους της δουλικής απάντησης στα ερωτήματα του συστήματος «είναι βολικός; προχωράει τα θέματα; στενοχωρεί τους πελάτες ψηφοφόρους;» και άλλων παρεμφερών προκειμένου για την καριέρα και την προκοπή τους. Πώς να βοηθήσουμε; **Μα αν γίνουμε πραγματικά ΠΟΛΙΤΕΣ!** Πάντως έτσι όπως είναι η κοινωνία μας, μας φαίνονται μεν συμπαθέστατοι οι καταδικασθέντες και τα προβλήματα τους αλλά ας φυλάγονταν, από τα πτυχία και την ηλικία τους τεκμαίρεται στοιχειώδης νοημοσύνη και προσωπικότητα. Αν πιστεύουν ότι αδικήθηκαν μπορούν να κάνουν αγωγή για κακοδικία.

4. Συναφές με το προηγούμενο σχόλιο είναι και το φαινόμενο της γενικευμένης εντύωσης ότι ανάμεσα στους κλάδους που «τα παίρνουν» χοντρά, καταχρηστικά και αντικοινωνικά (όχι μόνο δηλαδή λόγω αθέμιτου πλουτισμού αλλά και λόγω χαμηλής ποιότητας υπηρεσιών τελικά)

είναι και οι **μηχανικοί, δημόσιοι υπάλληλοι και εργολάβοι**. Μην περιπτώσιολογήσουμε τώρα. Δεν έπαιξε αυτό λέτε κανέναν ρόλο στην «αβασάνιστη», όπως λένε, καταδίκη τους; Δεν επηρέασε ανθρώπινα το δικαστήριο; Τα χλωρά πλήρωσαν για λογαριασμό των ξερών; Ίσως, αλλά δεν όφειλαν όσοι φορείς και πολιτικοί τρέχουν τώρα να τους υπερασπιστούν, να παρεμβαίνουν πιο έγκαιρα, πιο αποτελεσματικά, πιο δίκαια και στο απείρω σημαντικότερο θέμα της συκοφάντησης του κλάδου; Εμείς βλέπετε, δεν συμφωνούμε με τις υπερβολές «οι μηχανικοί και οι τάδε άλλοι κλάδοι τα παίρνουν όπως μπορούν», αλλά τι να κάνουμε; Οι άμεσα ενδιαφερόμενοι δεν πρέπει να αναπτύξουν δραστηριότητα που να διασκεδάξει αυτές τις εντυπώσεις; Πού ήταν τόσα χρόνια; Τι τελεσφόρο θα κάνουν από δω και πέρα; Με ανακοινώσεις και εκδηλώσεις συμπαρατάσεως θα τη βγάλουν;

5. Υπάρχει μια σχολή σκέψης πολιτικών και «επιχειρηματιών», ντόπιων ή εξωθεν ορμώμενων, οι οποίοι ταυτίζουν ακόμα και την **τυφλή δαπάνη** για ίδρυση ή επέκταση «επιχειρήσεων», με την πολύπαθη έννοια της ανάπτυξης, την ιερή αγελάδα της πολιτικής φιλολογίας για τη Θράκη τις τελευταίες δεκαετίες. Επαναστατούν σε κάθε καλοπροαίρετη ή κακοπροαίρετη αλλά τεκμηριωμένη κριτική που γίνεται για τους στρεβλούς και άστοχους δρόμους που το ανεπαρκές και διεφθαρμένο κράτος φροντίζει να πλαισιώνουν τις σχετικές διαδικασίες, με το μαγατιάτικο πια επιχείρημα ότι «αυτά τα λένε οι παλαιοελλαδίτες για να μας πάρουν τους πόρους». Έτσι παραμυθιάζονται οι ιθαγενείς και τονίζεται και το αυθεντικό τοπαρχικό στίλ των τοπικών ταγών μας με σύμμαχους και τους οργανωμένους φορείς των (θου, Κύριε...) «βιομηχανών» της περιοχής. Ας πούμε, εκτός των αιρετών πολιτικών (γιατί ο κ. Μπομπόλιας ως εκπρόσωπος του Περιφερειάρχη στη σύσκεψη των φορέων που προαναφέραμε δεν έβγαλε κιχ), οι πρώτοι που έβγαλαν ανακοίνωση συμπαρατάσεως στους μηχανικούς ήταν οι ντόπιοι «βιοτέχνες / βιομήχανοι», γνωστοί και μη εξαιρετέοι για το προφίλ τους. Θυμάστε που σχολιάσαμε πόσο γλοιωδώς ευχαριστούσαν τον σύμβουλο του Περιφερειάρχη κ. Ίσαρη (αλήθεια τι έγινε αυτό το παιδί, χάθηκε, εμ ο άλλος, ο Βάγγερ, τι έγινε;) για την επικείμενη (!) τοποθέτηση ταχυδρομικών θυρίδων στη ΒΙΠΕ; Ε, οι εκφραστές αυτής της αντίληψης, της «διευκόλυνσης» άνευ όρων όποιων δηλώνουν επενδυτές» δεν νοιώθουν υπεύθυνοι για την πολύ κακή φήμη περί επιδοτήσεων και εμπλεκόμενων που προκαλούσαν είτε με μίζες είτε με την ανεπάρκειά τους; Τώρα έρχονται να συμπαρασταθούν; Με το ίδιο μάλιστα επιχείρημα; Αυτό της ... πρόωθησης της ανάπτυξης;

6. Και φθάνουμε στο **υπαλληλικό ιερατείο** των κλειστών και δυσνόητων ορολογιών, των δολιχοδρομιών ανάμεσα σε ξεχασμένες και δυσερμήνευτες διατάξεις, της προνομαχικής αλληλοκάλυψης με τους πολιτικούς, τους επιχειρηματίες και λοιπές συναρμόδιες και συνένοχες υπαλληλικές δυνάμεις. Βρήκε αδύναμο κρίκο τα ελεγκτικά όργανα στο σάπιο προϊόν της και τα πούλησε. Έζησε καλά λοιπόν εις βάρος των κοροϊδών (εκ των οποίων κάποιοι σίγουρα χαρτζηλικώνονταν αλλά με ψίχουλα, π.χ. καναβού μισθούς εκπαιδευτικών εξτρά, αλλά ωστόσο ελεημοσύνης συγκριτικά με μεγαλόσημους και υπαλλήλους της κεντρικής διοίκησης, ξέρετε τους κυρίους 5 και 10 τοις εκατό) και διέπρεψε αυτή τη τάξη, βόλεψε και τα παιδιά και τα ανίψια της στο τοπικό Μέγαρο Μαξίμου, την Περιφέρεια απέναντι από την Αγία Σοφία στην Κομοτηνή (όχι με ΑΣΕΠ λέμε εμείς οι φαρμακόγλωσσοι), καλλιέργησε διακομματική ομερτά και αιχμαλώτισε και κάθε πιθανόν καλοπροαίρετο παράγοντα όπως ίσως ήταν κάποιοι περιφερειάρχες. Οι μηχανικοί στην απόφαση αποχής τους ευτυχώς αναδεικνύουν το πρόβλημα αυτών των ανευθυνούπευθων μανδρινών που τριάντα τόσα χρόνια (το έχουμε καταγγείλει και εμείς για την υπηρεσία των επενδύσεων της Περιφέρειας και πιο παλιά) λυμαινούνται

τις καρέκλες για να παίζουν ως ανύπαρκτοι ή φαταούλες (όποτε τους καθόταν και τους καθόταν συχνά, πιστέψτε μας) το ρόλο των θεματοφυλάκων της διαδικασίας υπαγωγής, παρακολούθησης και εκταμίευσης των κρατικών ενισχύσεων.

Αγαπητέ Περιφερειάρχη κ. **Αγγελόπουλε**, κι εσύ υφυπεξ **Ευρωπιδη**, είναι ανάγκη να επαναλάβετε όλα τα λάθη του ΠΑΣΟΚ; Γιατί δεν προβαίνετε σε μια **απογραφή επενδύσεων** και δειγματοληπτικά έστω να αποδώσετε συγκεκριμένες ευθύνες στους υπαλλήλους (διευθυντές, προϊσταμένους και κολοούχους) που είτε με πράξεις είτε με παραλείψεις έχουν δημιουργήσει, κυρίως παλιότερα, με τα πολλά δις ανά επιχείρηση, εύφορο έδαφος για κακή (να το πούμε έτσι, ήπια) εφαρμογή των έστω και ατελών και πολύπλοκων νόμων και διαδικασιών; Για να ανοίγετε «γραμφεία ενημέρωσης αναπτυξιακών νόμων» για τις αργομισθίες σας είστε πρώτοι, να μειώνετε τεχνητά την ανεργία με το επικοινωνιακό και ψηφροσυλλεκτικό αζημίωτο; Εκεί θα βλέπαμε πόσο «μάγκες» είστε. Φοβάστε μήπως σταματήσει η «ανάπτυξη»; Μήπως ξέρουν πολλά μυστικά οι κλειδοκράτορες των μυστικών των φακέλων των επενδύσεων; Πάντως σιγά σιγά η κρούστα σπάει. Είδατε τους μηχανικούς να στρέφονται (καθυστερημένα αλλά τεκμηριωμένα) εναντίον της υπαλληλικής και κοινωνικής νομενκλατούρας της αρμόδιας υπηρεσίας και γνωμοδοτικής επιτροπής που διορίζεται από την εκάστοτε κυβέρνηση ως μάλλον ανεύθυνος μηχανισμός κουκουλώματος για προαποφασισμένες επιδοτήσεις. Δεν κολώνουν πια οι άνθρωποι, τι έχουν να χάσουν; Εκτός κι αν τους διορίσετε μαζί σε καμιά Διαχειριστική Αρχή ή σε κανένα Περιφερειακό Ταμείο (οι περίφημες «ειδικές» υπηρεσίες, με τους... καλύτερους υπαλλήλους), να καθαρίζουν κανά μισθό ακόμη το μήνα - συν το «δικαίωμα» διορισμού των συγγενών τους - οπότε θα πουλήσουν τους συναδέλφους τους και θα σας αφήσουν ήσυχους...

Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΣ ΑΝΤΙΦΩΝΗΤΗΣ

Μπινιές

§

Όταν πέφτει τό λιοντάρι - μπορεί νάναι και πεκινουά βέβαια, πού παρίστανε τό λιοντάρι - μαζεύει όλα τά σκουληκία. Τάτσιμπούρια τά μάζευε όσο κινιόταν

§

Τό λιοντάρι ορθιο τό μάχεσαι, όχι σφαγιασμένο. Αλλά αυτοί είναι φοβεροί μαχητές, κοιτάζουν τό θηρίο κατάματα μόνο όταν τά μάτια του έχουν έκπέσει σέ άδιάφορο καθρέφτη

§

Μεγάλη υπόθεση νάχεις καταφέρει τόν άντίπαλο νά σέ σέβεται - πέρα πού αυτό είναι τό πρώτο βήμα για τήν... ήττα του!

Είναι ό αυτοσεβασμός γνήσιος ύπαρξιμός, σέ σέβεται ό άλλος όταν έχεις όντότητα

§

Δέν εισαι μιά μηχανή μίσους πού μάχεται χάριν άπληστίας και ματαιοδοξίας αλλά για λόγους αυτοάμυνας πού είναι ίερη υπόθεση. Η ζωή για νά ύπάρχει όφείλει νά άνθισαται

Δόν Σάντσο - VRiZΩ Ντου
Γιακαμπόσο παύλα Βουλτσίδης
SUMO FUNDO Μπαμπατζιάν

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ Α ΛΑ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ο Μπαϊντεμίρ μιλά έξω απ' τὰ δόντια
Ο άνθρωπος είναι δημαρχος του Ντιαρ-
μπακίρ και μιλάει χωρίς να ακούει (ίσως
και να ακούει) αυτά που λέει: Αν υπάρξει
έπιθεση (από τον τουρκικό Στρατό) στο
Κιρκουκ θα την θεωρήσουμε ως επίθεση στο
Ντιαρμπακίρ και θα αντιδράσουμε ανάλογα.
Επέμβαση της Τουρκίας στο Κιρκουκ φέρ-
νει αντιμετώπους τους Κούρδους με το
τουρκικό κράτος. Οι 20.000.000 Κούρδοι της
Τουρκίας θα θεωρήσουν ότι αυτή η επίθεση
στρέφεται εναντίον τους. Υπάρχουν ισχυροί
πολιτιστικοί και εθνικοί δεσμοί. Επέμβαση
στο Β. Ιράκ ή στο Κιρκουκ θα αποτελέσει
αίτια σοβαρών αναταραχών στην Τουρκία.

(25-2-07, έφ. Χουριέτ)

Αντε τώρα να ξεμπλέξεις...

Η 24χρονη ανύπαντρη Κουμριέ Ισικ από
το χωριό Γκελενλέρ της πόλης Βάν έμεινε
έγκυος από τη σχέση που σύναψε με τον
παντρεμένο και πατέρα τριών παιδιών
Ερτάν Ε. Όταν πριν οκτώ μήνες γέννησε,
φοβούμενη πως θα την σκοτώσουν (για
λόγους τιμής) οι συγγενείς, σκότωσε και
έθαψε δίπλα στο σπίτι της το μωρό. Τά μέλη
της οικογένειας δυό μήνες μετά μάθανε το
γεγονός και την πάντρεψαν με τον Ερτάν
παίρνοντας μάλιστα και 4000 τ.λ. (2.300
ευρώ) ως "δικαίωμα πατέρα". Όταν όμως
ή πρώτη σύζυγός του απείλησε ότι τον
χωρίσει και δεν θέλει μία παλλακίδα στο
σπίτι, αυτός πήγε στης Κουμριέ και είπε
στούς γονείς της πως θέλει να την χωρίσει.
Αυτό το απέκλεισαν κι απείλησαν να τον
σκοτώσουν. Τότε αυτός πήγε στην αστυνομία
κι ανέφερε τα πάντα.

(27-2, έφ. Μιλλιέτ)

Η κόλαση των όργισμένων όχλων

Στά γυρίσματα του σήριαλ «Πληγωμένη
καρδιά», που περιγράφει την καταπίεση και
τις δολοφονίες για λόγους τιμής, 30 κάτοικοι
της περιοχής επιτέθηκαν στο συνεργείο
στέλνοντας στο νοσοκομείο τον βραβευμένο
σκηνοθέτη Όζερ Κιζιλτάν και τον βοηθό του
Τζελάλ Τσιμέν. Φωνάζουν μάλιστα πως
το σήριαλ χαλάει την εικόνα της πόλης
Ούρφα. Δρώντας ως ήθικος ατύργος ο
δημαρχος της πόλης Σανλιούρφα Αχμέτ
Φακίμπαμπα λίγο πριν την επίθεση είχε
δηλώσει: «Οι κάτοικοι της πόλης μας
ξέρουν πως το σήριαλ την παρουσιάζει με
άσχημο τρόπο και κάθε μέρα που περνάει
θα κλιμακώνουν την αντίδρασή τους. Θα
κάνουμε ό,τι μπορούμε για να σταματήσουν
τα γυρίσματα». Δεν θα έπρεπε τώρα να
ζητήσει συγγνώμη; Η άρχη είναι απλή, αν
κάποιος υπερβαίνει τα όρια της ελευθερίας
του να επεμβαίνει ο νόμος και όχι η μαγκιά
του δρόμου. Πρέπει να θεθεί επείγοντως το
θέμα πρόληψης τέτοιων γεγονότων, πριν
γίνει η Τουρκία μία κόλαση με όργισμένους
όχλους.

(27-2, έφ. Μιλλιέτ)

Το πιο μεγάλο ψέμμα

Άρχισαν τα γυρίσματα του ντοκιμαντέρ
«Μεγάλο ψέμμα» που στοχεύει να
καταρρίψει τους ισχυρισμούς των Αρμενίων
για Αρμενική γενοκτονία. Χρησιμοποιούνται
πηγές και από ρωσικά και αρμενικά αρχεία.
Το σήριαλ θα μεταφραστεί στα αγγλικά,
γερμανικά, γαλλικά, ρώσικα και αραβικά,
θα αποτελείται από 6 επεισόδια και το πρώτο
θα παιχθεί στις 24-4. Μερικοί από αυτούς
που λένε την γνώμη τους στο σήριαλ είναι ο
πρόεδρος του Τουρκικού Ιδρύματος Ιστορίας
Γιουσούφ Χαλάτσου, ο καθηγητής και
πρώτανυς Κεμάλ Αλεμτάρου, ο τ.
πρωθυπουργός της Γερμανίας Χέλμολτ
Σμίτ, ο τ. πρόεδρος της Δημοκρατίας Σ.
Ντεμιρέλ, ο Ρ. Ντενκτάς και ο πατριάρχης
των Αρμενίων της Τουρκίας Μεσρόπ ο 2ος.

(5-3-07, έφ. Χουριέτ)

M.K.

kyneg@otenet.gr

Αντιφωνήματα

60 θωρακισμένα όχηματα ΤΟΜΠ "Golan"
της Rafael αγοράζουν οι ΗΠΑ για τα στρατά
τους στο Ιράκ από το Ισραήλ. Έμ τή λάντζα
του κάνουν, έμ πληρώνουν κι από πάνω!

Stare Kiejkuty λεγόταν το «αντιτρομοκρατι-
κό» Γκουλάγκ της CIA στην Πολωνία, με την
εγγλέζικη κάλυψη. Κάπου κάπου χρειάζεται
και να ξαποσταίνει ή ντιμόκρασι...

Σύμφωνα με το Department of Veteran
Affairs, 205.000 στρατιώτες των ΗΠΑ στο
Ιράκ νοσηλεύονται σήμερα! Προσπαθήστε
να βάλετε τον αριθμό στον νου σας...

Κι ενώ στήδίκη (καίκαταδίκη) του Λούσι Λίμπι
για την υπόθεση «Πλέμ» αποκαλύφθηκαν
τά όργια της υπερρωσιστικής παρακρατικής
κλίμακας, ...μούγκα στη μιμιστρούγκα!

Φωνάζουν οι Αιγύπτιοι για έγκλήματα
πολέμου (έκτελέσεις 250 άοπλων αιχμαλώ-
των) στον Πόλεμο των 6 Ημερών, που τώρα
τά παραδέχτηκε και το Ισραήλ

Αρχιφονιάς ήταν ο νυν ύπουργός Β. Μπέν
Έλιεζερ αλλά όπως είπε κι ο Γιόσι Σαρίν
(τ. ήγέτης του Meretz) «τό πρόβλημα είναι τό
άπειρο πλήθος των έγκλημάτων πολέμου»!

Νέα βεβήλωση της ορθόδοξης εκκλησίας
Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου στο Πέτες του
Κοσόβου. Θύμωσε όμως το Συμβούλιο της
Ευρώπης που την αναστήλωνε και είπε στ'
Αλβανά: «Μή, κακά παιδιά, δεν κάνει!»

Κλωτσάει τις αμερικάνικες βάσεις απ' τό
έδαφος του τό Έκουαδόρ. Δεν λέω "και στά
δικά μας", έμεις τά ξεπεράσαμε αυτά πιά

Πέθανε ο Ζάν Μπωντριγιάρ, ένα πνεύμα
που μάς έμαθε να διαβάζουμε την σύγχρονη
κοινωνία - ειδικά την καταναλωτική της
όψη. Άς τον συνοδεύουν οι ευχαριστίες μας

Άλλη μία σοσηδική έρευνα έδειξε άρσενικά
(βατράχια) να γίνονται θηλυκά λόγω ρύ-
πανσης (παρασιτοκτόνα και άλλα χημικά
δρουν ως οιστρογόνα). Σκέφτεστε κάτι...

Τό ζήτημα με τά νοίκια δεκαετιών των βρε-
τανικών βάσεων έθεσε ή ΕΔΕΚ. Άντε, κου-
μπάροι, κι αν δεν κλωτσήσετε τους κοπρίτες
από τό νησί, πάρτε τους τά φράγκα!

Μαθαίνουμε ότι λύθηκε στην Κυβέρνηση τό
πρόβλημα με την αντιρωσική ανακοίνωση
της Μπακογιάννη για τά πυραυλάκια. Της
θύμισαν πως είναι ΥΠΕΕ της Ελλάδος κι όχι
των ΗΠΑ -έιχε ξεχαστεί μωρέ ή καμήνη!...

Άλλη μία όζουσα ιστορία με πρωταγωνιστή
τόν Τσιτουριδής αυτή της χρηματιστηριακής
εταιρείας «Ακρόπολις». Άντε να δούμε, στίς
πόσες καίγεται ή ύπουργάρα...

Μάγκες, κοιμήσαμε πάλι! Είδατε τί χρημα-
μοίρασε ο ΓΑΠ, έ; Μέ ούρά! Είσαι συνταξι-
συχος; Πάρε! Άνεργος; Πάρε! Αγρότης; Πάρε!

Αυτό τά πεί ρέ κοινωνική πολιτική: Νάχει ή
Κυβέρνηση σίγουρη την επανεκλογή της και
νά (μάς) δουλεύει -και να μάς δέρνει- ή συχη

«Ένα πολιτιστικό τείχος χωρίζει άκόμα Ανα-
τολική και Δυτική Ευρώπη», κατά τον Σέρβο
συγγραφέα Μίρολαντ Πάβιτς που μίλησε
στην Αθήνα. Οι Σέρβοι συνέρχονται, καιρός
ν' ανταμώσουμε στην κοινή μας μοίρα

ΤΑ ΤΟΞΙΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ

ΜΕΡΟΣ Α'

Βραβείων συνέχεια σήμερα και μετά τά
πρωτοσέλιδα Όσκαρ του προηγούμενου
φύλλου, σήμερα μοιράζουμε από δω και τά
βραβεία... Μόσχαρ. Ειδικά τοξικά βραβεία
δηλαδή, για πρόσωπα που στιγματίζουν
(κυριολεκτικά) με την παρουσία τους την
επικαιρότητα. Σας τά παρουσιάζουμε
άμέσως:

**ΕΙΔΙΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ «ΧΕΖΕ ΨΗΛΑ ΚΙ
ΑΓΝΑΝΤΕΥΕ»**

Απονέμεται παμπηφεί στον ύπερ-
δραστήριο πρωθυπουργό της χώρας. Η
άπολυτη έκδοχη του homme fatal και του
tough guy, ενώ ως ιδανικός επίγονος του
Χάμφρεϊ Μπόγκαρτ, πρωταγωνίστησε
τά τελευταία χρόνια στις ταινίες «The
big sleep (της πολιτικής ζωής)», «Farewell
my lovely (σεμνότητα και ταπεινότητα)
και «The long goodbye» (πρός τά
κυβερνητικά καθήκοντα - έ, μήπως
δεν τά έχει χε...ρετήσει από καιρό και
περι άλλα τυρβάζεται);», βασισμένες
στις (σχεδόν) όμώνυμες νουβέλες του
Ρέιμοντ Τσάντλερ, όθεν και απέσπασε
δεκάδες βραβεία ύποκριτικής. Πέρουσι,
έπικεφαλής όλου του θιάσου, συμμετείχε
στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης με τις ταινίες
του «Τά λαμόγια τραγουδάνε άκόμα»,
«Οι τεμπέληδες της κυανής κοιλάδας»
και «Ξαφνικός έρωτας» (με Μαριέττα
και Αντόναρο στους κεντρικούς ρόλους).
Λόγω δέ πληθωρικής προσωπικότητας,
του απονέμεται extra και τό βραβείο
«ΑΠΟΛΥΤΗ ΔΙΑΓΡΑΦΗ», μία και
έξαφανίζεται πάντα: από άπλές συντάξεις
μέχρι τά κρατικά έλλείμματα και την
άνεργια (λέμε τώρα). Από κεκτημένη
δέ ταχύτητα εν τέλει εξαφάνισε άκόμη
και τον έαυτό του, καθότι έδω και δυό
χρόνια δεν τον έχει δει κανείς πουθενά!
Ιδανικός για τό «Πρόγραμμα Προστασίας

Μαρτύρων». Τον Ξέρουν άρα-
γε στο FBI;

**ΕΙΔΙΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ «ΤΟ
ΣΚΟΤΕΙΝΟ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ**

ΤΟΥ ΠΟΘΟΥ»

Απονέμεται παμπηφεί στη βασίλισσα
του διαλόγου Μαριέττα. Και όχι φυσικά πως
τρέφουμε καμμία εκτίμηση στις γνωστές
καφροκαρεκλοκενταυρομαζώξεις της
ΔΟΕ και της ΟΛΜΕ ή στις ακαδημαϊκές
μιζοσυμμορίες και στο ύποτιθέμενο
φοιτητικό κίνημα (κάποτε ήταν ένας
τσάρος, τώρα πού...), όμως από την άλλη
τέτοια μετριοπάθεια και διαλλακτικότητα
πραγματικά δεν ξανάδαμε! Όσο δέ για
τις άβαλα-μαντάβαλα απόψεις της περι
έκπαίδευσης, αυτές σε συνδυασμό με
άλλα στοιχεία, όπως ή άνυπέρβλητη
κομψότητα (έλα να πάμε στο νησί, ή
μάννα σου, ό Γκωτιέ κι έσύ) και ή γοητεία
(να ένα Λόρντι, Λόλα), την άναδεικνύουν
αυτοδικαίως ως την «Ωραία του Πέρα
(μά πολύ πέρα όμως)». Φυσικά θά
ήταν πολύ πιο χρήσιμη στο Δημοσίαις
Τάξεως (όπως έννοείται κι ό Βύρων στο
Παιδείας), να βγαίνει μπροστά απ' τά
ΜΑΤ, να μαρμαρώνουν στη θέα της οι
κουκουλοφόροι (τί Μέδουσα και μαλακίες
τώρα, εκεί να δείτε τρόμο!). Επειδή Ξέρουμε
όμως ότι ούδεμία πρόθεση ύπάρχει να
φτιάξει ή Παιδεία, δεν τό προτείνουμε.
Αντιθέτως, μία πού ή χαριτόβρυτος είναι
πλέον εθνικό κεφάλαιο, περιμένουμε ότι
θά παραμείνει στη θέση της τουλάχιστον
ως τό 2011. Έ, μέχρι τότε θά έχουν - πρώτα
ό Θεός - τελειώσει πιά κι άλλα 2,5 χλμ της
Έγνατίας, θά γίνονται πιο άπρόσκοπτα κι
οι έπταήμερες, όποτε ποιός μάς πιάνει...

**ΕΙΔΙΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ «ΕΙΠΑΝ ΣΤΗ ΓΡΙΑ ΝΑ
ΧΕΣΕΙ ΚΙ ΕΚΕΙΝΗ ΞΕΚΩΛΩΘΗΚΕ»**

Απονέμεται σ' όλη την πεφωτισμένη
όμάδα των υπερεπιστημόνων ιστορικών,
που επιτέλους άρχισαν να Ξαναγράφουν
την Ιστορία, σε πείσμα των ιδεοληπτικών
νευρώσεων των Έλληναράδων άφ' ενός

Γουστάρω τον δημόσιο διάλογο για τά
βιβλία Ιστορίας: Άρκει να δεις τους Λιάκους
να «συζητάνε» για να καταλάβεις την
έθνομηδενιστική άθλιότητα

Πάντως ή 15χρονη Προμηθέα πού προκά-
λεσε με αντεκκλησιαστική ρητορεία την
Ομογένεια στο Σικάγο είναι άλλη περι-
πτωση. Αρχαιολατρική μά ειλικρινής.

Πάλι κόντρα για την ύλοποίηση της Έγνατί-
ας και τις ΥΠΕΧΩΔικές καταχωρήσεις. Ποιοί
άποδείχτηκαν πιο άχρηστοι και ψεύτες, οι
πράσινοι ή οι γαλάζιοι, δεν Ξέρω να πώ...

Στη σελίδα www.vanatsiklis.blogspot.com
της διαδικτυακής αντιπολίτευσης της Κο-
μοτηνής είδαμε τό άθλιο γράμμα του Δ.
Δαμιανού στον τ. δήμαρχο Τ. Βαβατσικλή

Ντάξει, ήταν γνωστό πως λυσούσε για
την καλή μας σχέση αλλά δεν μάς λέει,
ποιές είναι οι «σκαίες ύβρεις» μας κατά του
προσώπου του; Η πάσα αλήθεια;

Για νή μήν έρχεται ό Γκιούλ κάποιο έσώρω-
χο δεν κατεβάσαμε. Πάντως από διπλωμα-
τικό τουρισμό δεν Ξεμένουμε ως Θράκη:
Βρετανός διπλωμάτης, Γάλλος Πρόξενος...

Άν αληθεύει ή πληροφορία της "Μπιρλίκ",
ή ζωή του Σαδικ θά διδάσκεται σε σχολεία
της Τουρκίας, ως ήρωικό υπόδειγμα. Θά λέν
άραγε και για τά "περίεργα" χρόνια 1993-95;

Συνεχίστηκε ή κουβέντα για σύνδεση Ίμβρου
- Αλεξανδρούπολης αλλά μάλλον χωρίς
μεγάλες πιθανότητες ευόδωσης. Μακάρι να
διαψευσθούμε αλλά...

Ο καιρός περνάει και κανένα δημόσιο
σχολείο δεν γίνεται στα Πομακοχώρια, ούτε
και στον τενεκεδομαχά της Κομοτηνής.
Μετά σου λέει «ύπουργείο παιδείας»...

και άφ' έτέρου των φληναφημάτων
κάποιων άνθυποεπιστημονικών μειρα-
κίων του παρελθόντος τύπου Σβορώνου
ή Βακαλόπουλου (έ, τί είναι τώρα
δηλαδή αυτά τά παρλιακά μπροστά στην
Κουλούρη)! Όμως φτάνει, ρέ παιδιά,
κάντε λίγο κράτε! Overdose πάθανε
οι άλλοι οι έρίφηδες, δεν γίνεται έτσι!
Είπαμε, ιθαγενείς - Ξιθαγενείς, αλλά σε
δαύτους έχουν μείνει άκόμη και κάποια
αντισώματα μέσα τους, δεν είναι πιά κι
Αμερικανάκια να την καταπίνουν με
τους τόνους άμάστητη όλη τη σαβούρα!
Λίγο - λίγο συνεπώς και με ρέγουλα τό
παρθείο, σε μικρές δόσεις, να δρᾶ άργά
και σταθερά. Νά, σαν τό «Νοτόριους» ένα
πράμα - άσε δηλαδή πού ό τίτλος ταιριάζει
και με τ' άφεντικά σας (Σόρος, Σίφτερ και
...CIA). Έ, άντε μωρέ, έγώ τώρα θά σᾶς
τά λέω; Δείτε ντε και λίγο Χίτσκοκ να
μαθαίνετε!

**ΕΙΔΙΚΟ ΒΡΑΒΕΙΟ «ΓΚΕΛ ΓΚΙΟΥΖΕΛ
ΞΑΡΜΠΕΛ»**

Βραβείον προσωποπαγές, όποτε περιττό
να σᾶς πούμε σε ποιόν απονέμεται. Έ, τί;
Δεν θά βραβεύσουμε δηλαδή τον
προσβευτή μας στη Γιουροβύζιο; Ίδου
λοιπόν, ό άνθρωπος πού νίκησε την
Τάμτα (έναν δεν άπατώμαι, με τά πτωχά
έλληνικά μου, τό θηλυκό του Ταμτάκος
- ούδέτερο τό ταμτάμ). Οι κακόγλωσσοι
βέβαια λένε πως ό έν λόγω ντύνεται
σαν καρνάβαλος, ταρακουνιέται επί
σκηνής σαν νευρόσπαστη άδερφή κι
έχει τόση σχέση με τό τραγούδι, όση και
ή... ΝΔ με τη διακυβέρνηση της χώρας.
Παντελώς άσχετο. Εγώ πάντως για τό
μόνο πού μετανιώνω, είναι πού έκραζα
κάποτε τον Ρουβά. Δέ λέω, ζαβό κι εκείνο,
αλλά μπροστά σε τούτον... Σαν να
συναγωνίζονται στο χορό ό Νουρέγιεφ κι
ό Φραγκίσκος Μανέλλης. Τήνελλα λοιπόν,
νέε μου! Τήνελλα και αιέν άριστεύειν!

Συνέχεια στη σελίδα 1453+1821-3262